

Jegyzőkönyv

Jegyzőkönyv

Készült: 2012. július 16-án tartott megbeszélésről Halasvíz Kft.-vel.

Jelen vannak: Tompa Város Önkormányzat részéről

Véh László polgármester
Pajtás Péter Jánosné képviselő
Gubics Lajos képviselő
Kószó László képviselő
Kucsó István képviselő
Farkas Tibor képviselő
Barta Attiláné jegyző

Halasvíz Kft. képviseletében

Farkas István ügyvezető igazgató
Gyovai István Kiskunhalas város polgármestere

Véh László: Üdvözlök mindenkit! A mai összejövetel célja az lenne, hogy van egy áthozott ügy az előző ciklusból, ami nem lett lezárva és azt gondoltuk, hogy az lesz a legkorrektebb megoldás, ha mindkét céget meghallgatjuk és a holnap reggeli, vagy délutáni testületi ülésen - majd még megbeszéljük, hogy mikor legyen - eldöntjük, hogy akkor váltsunk-e üzemeltetőt vízszolgáltatás terén vagy ne. Ma 9 órakor meghallgatjuk a Halasvíz Kft. képviselőjét, délután 2 órára, pedig jön a kisteleki cég képviselője. Mindenki felteheti a kérdéseit, és talán tudunk egy korrekt döntést hozni. Én át is adnám akkor Farkas Úrnak a szót.

Farkas István: Köszönöm szépen! Miután mindannyian tudják, megjelent az elmúlt év végén egy úgynevezett Víziközmű törvény, ami az eddigi szolgáltatási feltételeket alapvetően átírta minden tekintetben. A tekintetben is, hogy ki lehet a szolgáltató, milyen feladatai vannak, milyen lehetőségei vannak a tulajdonosnak, és ez milyen keretek között zajlik le, illetve milyen feltételhez kötődik ez az egész rendszer. A korábbi időszakban a víziközmű szolgáltatók, azok úgymond elég heterogén formában alakulhattak ki. A mifajta kis Kft-ktől kezdve a nagy, egész megyét felölelő regionális rendszereken át, néhány egy-egy településre korlátozva, vagy önkormányzati cég, illetve ezek között volt egy-kettő magáncég is, és még említsük meg a külföldi cégeket is, akik szintén magáncégeknek tekinthetők. A Víziközmű törvény egyértelműen abba az irányba veszi az elmozdulást, mint a nemzeti vagyonról szóló törvény. A víziközmű vagyont egyértelműen a nemzeti vagyon körébe sorolja, ami nem lehet csak állami, vagy önkormányzati tulajdonban. Ehhez mellérendeli azt - és megint csak a vagyonrendeletéről szóló törvénnyel összhangban-, hogy nem lehet olyan szolgáltató, aki nem állami, önkormányzati, vagy a kettőnek a vegyes tulajdonában lévő szolgáltató vállalkozás. Tehát úgy nevezik ezt, hogy átlátható gazdasági társaság.

Tehát nem lehet magáncég a szolgáltató. Ez mellett egy csomó olyan feltételt meghatározott a törvény - illetve a törvénynek még csak tervezett formája jelent meg, de még ki nem adott végrehajtási rendelet-, amit egyik-másik cég már részben teljesített, köztük mi is, egyik-másik cég meg még hozzá sem kezdett. Aki már ebből részeket teljesített, az egy kicsit kénytelen magasabb díjakat alkalmazni, mert ez költséget jelent, és a későbbiek során mindenkinek költséget fog jelenteni. Néhány szót mondjak el, hogy mik ezek a feltételek, amik a legfontosabb költségnövelő, vagy költségre kiható tényezők: az úgynevezett okos mérés technikája - hallhatták a médiában-, már van olyan település, ahol mind a négy szolgáltató egyszerre vezette be az okos mérés technikáját, itt értem ez alatt az elektromos szolgáltatót, gázoszolgáltatót, a hőszolgáltatót és a vízművet. Mi az okos mérés technikája? Az EU kötelezővé tette, hogy meg kell valósítani minden szolgáltatónak azt, hogy a kétirányú kommunikáció működjék. A kétirányú kommunikáció azt jelenti, hogy a fogyasztó bármikor ránézheszen a vízmérőjére és láthassa a számlájának az egyenlegét, illetve pillanatnyi összegét. Ehhez az összes vízmérőnek olyan állapotban kell lennie, ami alkalmas egyfajta jeladásra és ehhez föl kell szerelni ezeket jeladó eszközökkel, egységekkel. Ez egyfajta beruházást jelent, de a későbbiek során jelentős megtakarítást jelent az üzemeltetés során több okból is, mert ugye minden hibára, minden egyes beavatkozásra, illegális beavatkozásra figyelmeztet, nem kell egyenként munkaerőt alkalmazni arra, hogy bemenjen mindenhol leolvasni a vízmérőket és tévedések történjenek, illetve csalások történjenek, mert ilyenek is alkalmanként azért előfordulnak, ha olyan a vízmérő leolvasó. De egyáltalán a gyorsasága is a leolvasásnak ezzel gyorsabb. Tehát ebbe az irányba kell lépni minden szolgáltatónak. Mi ezeket a lépéseket már megtettük, jelenleg 40 %-os kiépítettséggel áll a Halasvíz Kft. az okos mérők felszerelésével. Ezt tovább kell folytatnunk mindenféleképpen, mert ezt megköveteli tőlünk a törvény. Ez egyfajta költség most, mert beruházás. Egyféleképpen megköveteli az integrált vállalatirányítási rendszert a törvény és a törvény végrehajtási rendelete, ami ugye a mostani informatikai világban egyértelműen azt jelenti, hogy amit csak lehet, mindent rá kell tenni számítógépre, az egymástól elkülönülő szakterületeknek kommunikálniuk kell tudni számítógépen keresztül, és utána az adatszolgáltatás nem papír formátumban, vagy nem csak papír formátumban, hanem digitális módon kell, hogy megtörténjen. Tehát nincs lehetőség a kozmetikázásra, csalásra a szolgáltató vagy a tulajdonos részéről, mint eddig azért alkalmanként lehetőség volt, hogy ha az ember nem félt attól, hogy egyszer majd megcsípi a bokáját. Az integrált vállalatirányítási rendszerbe illeszkedik bele ez az okos mérés technika is, ugyanis úgy történik az okos mérés - nem akarok ebbe bőven belemenni, csak hogy lássák a beilleszkedését-, hogy a vízmérő a szokott helyen van felszerelve, és erre rá van ültetve egy rádiós jeladó. Az utcán elmegy egy mérőautó, amire egy antenna van felszerelve, és beszedi az adatokat, információkat a vízmérőről. Minden információt, még azt is, ha valakinek éppen csöpög a csapja. Aztán bemegy a központba, bedugja a számítógépbe a kapcsolatot, és utána ebből a leolvasó készülékből mindent pontosan ki tud szívni a rendszer, és ha kell, akkor azonnal tudja továbbítani a felügyelő hatóságnak, hogy történt-e nálunk valamilyen jellegű csalás. Mire gondolok? Például az, hogy jegyzőkönyv nélküli mérőcsere történt, mert valakinek el akarunk engedni valami vízfogyasztást, vagy bármi más, ami szabálytalan. Ez is része az integrált vállalatirányítási rendszernek és ezt is célozza a dolog. Ezeket a rendszereket ki kell építeni, meg kell vásárolni, és működtetni kell. Ez bizony költség. Van egy kötelezettség, ami eddig is meg volt, és eddig csak a jó szándékára volt bízva a szolgáltatónak - meg ugye a saját kényelmi szempontjaira is-, hogy a víziközmű nyilvántartás hogy történik. Számítógépes nyilvántartás történik digitális módon, egy digitális alaptérképen - ugye a víz, szennyvízvezetékek nyomvonalainak feltüntetésével, és minden ahhoz illeszkedő egyéb műtárgynak az információjával-, vagy pedig csak kézi formában, papír formátumban, amire már egy kicsit azt mondjuk, hogy a múlt századnak a második harmadát már igazán nem képviseli.

Részünkről egy olyan lépést már megtettünk, hogy minden településnek beszerezte a Halasvíz Kft. a saját költségén a digitális alaptérképeket, és valóban saját költségén kezdi fölteni, illetve fölvezetni az imént gondolt víziközműket, vízhálózat nyomvonalakat és műtárgyakat. Ennek az érdekessége: ezt úgy gondolhatnák, hogy egyszer megveszi az ember, utána ott van, és amikor akarom, előveszem és használom. Ez nem így történik. Ha valaki rendelkezik digitális alaptérképpel, annak évente meg kell fizetni a Magyar Állam felé a Földhivatalon keresztül egyfajta, mondjuk úgy, hogy „sarcot”. Ha semmilyen frissítést nem ad a Földhivatal, akkor is fizetnünk kell érte vastag pénzeket, hogy rendelkezünk egyfajta digitális alaptérképpel. Ez a Halasvíz Kft. esetében millió Ft-ot meghaladó költséget jelent évente, holott ezt még máskor nem is tőlük szereztük be. Ez jelentős költséget jelent a későbbiek során. Néhány dolgot még az eddigiokról, amik eddig is voltak és ezután is lesznek: eddig is volt ugye víziközmű fejlesztési hozzájárulás, minden esetben meghatározta a Kft.-nek, a szolgáltatónak a taggyűlése, hogy mekkora mértékű legyen a víziközmű fejlesztési hozzájárulás. Nálunk a legalacsonyabbak között van, mert 90 ezer Ft/köbméter körül van, ha jól emlékszem a víz köbméterére eső víziközmű fejlesztési hozzájárulás. Ezzel szemben például Dunaharaszti esetében 470 ezer Ft/köbméter, de a többenél is elég jelentős összegek vannak, de van, akinél alacsonyabb. Ott, ahol teljes kiépítettségű a rendszer, ott fölösleges már ilyen összeget beszélni. Ezt a víziközmű fejlesztési hozzájárulást innentől kezdve nem tudja sem a szolgáltató, sem a tulajdonos meghatározni, mert a törvény értelmében ezt a Magyar Energia Hivatal fogja meghatározni, és az innen befolyó összes pénzeket fillérre elszámoltan kell kezelni. Tehát innen nem lehet igazán forráshoz jutni, olyan forráshoz például a tulajdonosnak, ami másra fordítható, sem pedig a szolgáltatónak, hogy másra fordítsa az összeget, mert ezt kimondottan csak víziközmű fejlesztésre használható fel.

A kiszervezés kérdése: a kiszervezés ugye most gyakran felmerül. Az imént mondta a Polgármester Úr, hogy délután fog jönni a másik szolgáltató. Neki ez a szándéka, törekvése, hogy egyféle önkormányzati céget hoz létre névileg, és utána a tevékenységét kiszervezi a saját magáncégei felé, hogy onnan tudjon bármilyen módon pénzt visszafordítani, illetve a pénzt valamilyen módon átmosni. Tudni kell, a törvény teljesen tiltja a kiszervezést, illetve bizonyos helyeken megengedi a kiszervezés lehetőségét, mert 3 kategóriát állít fel. Van egy kategória, amit teljes mértékben tilos kiszervezni, ez kimondottan maga a víziközmű szolgáltatás tevékenysége. Arra kell gondolni, hogy itt, ha valaki rosszhiszemű, akkor beavatkozhat úgy például a víz minőségébe, hogy lemérgezi a fogyasztókat. Ezért ezt nem szabad kiszervezni, ezt meg kell tartani a víziközmű szolgáltatónál. Van egy másik szegmens, ahol kiszervezhető a tevékenység az előző évi nettó bevétel 10 %-áig, amennyiben a Magyar Energia Hivatal megengedi. Be kell előtte jelenteni, hogy milyen tevékenységet szándékozik kiszervezni, és ha az Energia Hivatal azt mondja, hogy ez mehet, ez nem mehet, akkor azt teheti, és mást nem tehet ebben a kérdésben. Illetve van egy harmadik szál, ami szabadon kiszervezhető, csak bejelentési kötelezettséggel kell élnie, ezek például: amikor van egy hibaelhárítás, útfelbontás történt és az a helyreállítás már nem pont víziközmű tevékenység, azt elvégezheti egy szerződött fél a víziközmű szolgáltatónak. Tehát ezek az alapelvek fontosak a kiszervezésnél, nem lehet ezeken túlnyúlni, mert ezek nagyon fontosak teszik. Miért? Azért, mert mindenféleképpen polarizálni kell a magánvállalkozások prioritását ebben a rendszerben, meg akarja hagyni átláthatónak, az egész rendszert állami és önkormányzati kézben akarja tartani, főleg nem akarja engedni a magánprofit szerzést, és nem akarja a külföldi profitszerzést előretolni. Vannak megkötések, és ezek azért vannak a készenléti szolgálattal kapcsolatban, mert miután megjelent a Víziközmű törvény tervezete, abban voltak már számadatok, hogy hány felhasználói egyenértékkel kell rendelkezni egyes szolgáltatóknak ahhoz, hogy megkaphassa az engedélyét.

Ez olyan volt, hogy teszem azt, egy szekszárdi cég egy Borsod megyei településsel akart megállapodást kötni, hogy majd ők közösen működtetnek, mert valamilyen módon rokoni kapcsolatban állnak és akkor innentől kezdve meg tudják kapni az engedélyt. A készenléti szolgáltatnál ezt megakadályozza maga a végrehajtási rendelet, mert azt mondja, hogy a központtól 30-60 km-es sávokban rendelkezésre kell állni a hibaelhárítói és karbantartó készenléti szolgáltatnak az eszközökkel. Ha olyan gazdag és a díja elbírja, akkor megteheti, hogy a távollévő központban mindezt felállítja, de be lehet látni, hogy ez többletköltség, ami a díjban meg kell, hogy jelenjen. 30 km-re kell rendelkeznie azzal, ami a legfontosabb, és a leghétköznapibb, a felszereléseket biztosítja és 60 km-re már speciális eszközökkel is rendelkeznie kell, ami mindenféle kritikus hibát el tud hárítani. Ezt mi, a mi területünkön jelenleg is tudjuk biztosítani, és ezeknek így épülünk fel.

Szakemberek: ugye eddig is volt egy jogszabály, ami a szakembereknek a helyzetét szabályozta, ugyanis megmondta, hogy a víziközmű szolgáltatásban - és itt fontos azt tudni, hogy nem csak a vízre vonatkozik, hanem a szennyvízre is- milyen beosztással, milyen végzettséggel és milyen szakmai gyakorlattal rendelkező emberek végezhetik a munkát. Alatta lévő végzettségű nem teheti meg. Meg kell, hogy mondjam, amikor az egész rendszer elindult '93-ban - főleg a '90-es évek második felében-, alkalmanként rákérdeztek, hogy van-e megfelelő végzettségű szakember, de aztán továbbra ezzel nem igazán foglalkoztak. Ennek oka az, hogy nem volt a víziközmű szolgáltatókat felügyelő semmilyen hatóság. Ez most jön létre a törvénnyel, és ez a törvény adta jogánál fogva meg fogja tenni a hatóság, hogy számon kéri ezeket a dolgokat. Sajnos vannak benne olyan megkötések is, amiket eddig mi is úgy tettünk, hogy minél olcsóbbá tegyük a szolgáltatásunkat. Mi minden szakemberrel rendelkezünk, aki nagyon fontos. Minden szakember saját állományunkban van, aki nagyon fontos, de vannak perifériák, amik nem tudnak egy egész napos foglalkozást adni, mondjuk bizonyos speciális szakembernek, energetikusnak. Hétről-hétre 8 órában nem tudjuk dolgoztatni, tehát az ő munkáját kiszerveztük vállalkozásba. Egy-két ilyen tevékenység még van, de innentől kezdve ezt is főállásban kell alkalmazni. Ha valaki azt mondja, hogy alacsonyabb díjat tart, akkor valószínűleg neki nincsenek ilyen főállású dolgozói, valószínű ellátnak valami más tevékenységet vagy más vállalkozásnál is hasonló tevékenységet, tehát nem főállásban. Ezt a törvény tiltja. Van egy másik dolog, ahonnan tulajdonképpen a források beszerezhetők és máshová irányíthatók, ezek a fejlesztési és felújítási munkák. Ugye mindenki tudja azt, hogy ha van egy eszköze, és azt használja, de még ha nem is használja, akkor is egyfajta felújítást kíván mindenféleképpen, legalább az állag megóvása érdekében. De mivel víziközmű szolgáltatásról beszélünk, így az ellátás biztonsággal szenved csorbát. Amennyiben nem teszik meg a kellő felújítási feladatok elvégzését, akkor ez az egész rendszer csorbát szenved, és nem tudja ellátni a feladatát. Részünkről ez a törvényben megjelenő gördült felújítási terv majdnem így működik jelen pillanatban is. Aki korábban is már a testület tagja volt, az láthatta, találkozhatott ezzel a rendszerrel. Minden évben bemutatjuk a felújítási tervünket arra az évre aktuális operatív szakaszával, és előre megadjuk 15 év távlatában, hogy miket tudunk kiolvasni magából a rendszer állapotából, a jogszabályokból és a hatósági engedélyekből, ezáltal mit kell lépni, amire terveznie kell az Önkormányzatnak bizonyos forrásokat. Na most bizonyos szolgáltatók ezt erősen elhagyták, nem foglalkoztak a felújítással egyáltalán. A szomszédos településnél is tudom azt - ugye például Balotaszállást is tőlünk vitte el az úgynevezett Gázépszerker Kft. '94-ben-, hogy amikor tavaly lejárt a konszenzusi szerződés, akkor mi is megpályáztuk az üzemeltetési lehetőséget. Tudtuk, hogy nem fogjuk megnyerni, csak közelről szeretnénk volna látni az állapotokat. Bizony még azok a szivattyúk vannak nálunk, amiket mi otthagytunk annak idején. Újíthatják, felújítgatják a dolgokat és azok már nagyon rossz állapotban vannak. A festék, az eszközök, még azok vannak, amiket mi hagytunk még ott a '90-es évek elején. Vízműkezelővel is beszéltünk, a víztornyot közben egyszer kimosták már.

Nekünk vállalt kötelezettségünk az ÁNTSZ felé, hogy évente kétszer mosunk ki minden víztornyot. Ez vállalt kötelezettség. Nem megyek tovább bele ebbe, meg lehet nézni, és javaslom, hogy egyszer jöjjenek ki a tompai vízműtelepre, hogy az hogyan néz ki, és hogy néz ki egy szanki, vagy egy balotaszállási vízműtelep. Ez ugye az ellátás biztonságát mutatja, szolgálja, és amennyiben valaki ebben nem ezt olvassa ki, akkor szerintem nem ezt akarja látni ebben az egészben.

A keresztfinanszírozás: nagyon-nagyon fontos kérdés a keresztfinanszírozás. Ugye eddig volt lehetőség arra, hogy a víziközmű szolgáltató bérleti díj formájában adjon vissza forrást az Önkormányzatnak, és az Önkormányzat arra használja, amire akarja. Nem annyira a mi helyzetünkről volt itt szó a törvényben, mikor ezt kizárta, hanem vannak olyan egytelepüléssel kisszolgáltatók, amikor több feladat van ráróva egy helyi Kft-re, például Kelebia Kft., vagy Jánoshalmán a Városgazda Kft. Több feladat van ráróva a Kft-re, és a vízműből, amit csak lehet, levesznek mindent és csak akkor nyúlnak hozzá, ha a karbantartás, hibaelhárítás nem muszáj. Most ezt teljesen megszünteti a törvény és tiltja. Olyannyira tiltja, hogy nem csak kifelé, a víziközmű szolgáltatásból kifelé idegen területre nem lehet adni forrást, de még belül sem lehet ezt finanszírozni. Ez azt jelenti, hogy ott, ahol van a településen belül ivóvíz-, és szennyvízszolgáltatás, nem lehet azt, hogy az ivóvízvesztés és a szennyvíznyereséget, hogy azzal kipótoljuk a másikat. Tilos! El kell számolni a MEH (Magyar Energia Hivatal) felé mindennel, hogy mi történt az előző évben és majd ő meghatározza, hogy a következő évi díjak hogyan lehetnek megállapítva, hogy ez ne történjen meg, ne következzen be. És amennyiben mégis megtörténik egyfajta keresztfinanszírozás, vagy forrásátadás oly módon, hogy nem a törvénynek megfelelően, akkor 120 %-os bírságot kell megfizetni a MEH felé, ami azt jelenti, hogy a MEH-nek a fönntartását segíti és szolgálja majd ez a cég, aki ezt megtette.

Tehát összefoglalva én azt tudom mondani, hogy a Halasvíz Kft. jelen pillanatban a Víziközmű törvény által megfogalmazott feltételeknek nagyjából olyan 85-90%-ban megfelel. Az a maradék rész, az még most nem eldönthető, hogy mikor jelenik meg és mikor kell ezt teljesítenünk, mert még azt a részét nem ismerjük a végrehajtási rendeletnek, azt még nem fogadta el a Kormány. De ismereteink szerint, azért engedtessek meg, 42 éve a szakmában vagyok, azért valamiféle kapcsolatom van, hogy tudom, mi szerepel a tervezetben, és valószínűleg mit fognak majd elfogadni a kormányrendeletben. Amik abban szerepelnek, vélhetőleg nem azonnal kell teljesíteni, hanem egy bizonyos időtávlatban kell majd ebben a kérdésben helytállni.

A Halasvíz Kft-ről annyit, hogy jelenleg ebben az évben december 31-ig 73 ezer felhasználói egyenértékkel rendelkezünk. A felhasználói egyenértékről egy pár szót: a felhasználói egyenérték nem azt jelenti, hogy annyi fogyasztója van a szolgáltatónak, hanem ez 3 csoportból tevődik össze. Az egyik csoport a lakossági bekötések és fogyasztók, a másik csoport az intézményi szolgáltatás területe és a harmadik a vállalkozási szolgáltatás igénybevétel. A lakoságnál, amennyiben egy lakásnak van víz-, és szennyvízbekötése, az kettő felhasználói egyenérték, ha az egyik, akkor egy felhasználói egyenérték. Amennyiben intézményről van szó, ott nem a bekötés számít, hanem a felhasználásnak a 20 %-át veheti csak figyelembe a szolgáltató. A vállalkozásoknál ugye elég heterogén a dolog, mert van például egy gatyamadzag bolt, egy kis vállalkozás, az is egy, és mondjuk egy nagy vízfelhasználású mosoda is egynek számítana, de ez nem így működik. Ugye hivatkoztam már a víziközmű fejlesztési hozzájárulásra, egyfajta napi fogyasztási lekötést igényel, ez egyfajta kontingens mértéke a dolognak, ami megítéli, hogy ez a fogyasztó mennyit fogyaszthat és többet nem, vagy csak ha megfizeti a többletet. Ezt veszi figyelembe a MEH a felhasználói egyenérték megállapításánál, az értéket.

Ha a településen sok a vállalkozás, akkor az nagyobb dolgot jelent a szolgáltatónak, ha kevés a vállalkozás, akkor az kevesebbet. Tehát ezekből jön össze a Halasvíz Kft-nek a 73 ezer felhasználói egyenérték. A tárgyalások megindulásánál mi nagyon jó pozícióból indultunk annak idején, az év végén. Meg kell, hogy mondjam, én a törvényt már a tervezet formájában az elmúlt év végén is megkaptam véleményezésre, és én tartottam Hajóson annak idején előadást a Bácsvízen kívüli összes polgármesternek Bányai Gábor Úr levezénylésével a törvénytervezetről. A törvényterv jelentősen módosult, azt követően azóta már többször is tartottam Kalocsán, Körösön, Kiskunmajsán, és máshol is előadást a törvényből, tehát a törvénynek a formáját ismerve és látva azt tudom mondani, hogy mi sok tekintetben alkalmasabbak vagyunk ennek a rendszernek a működtetésére. Még annyit, hogy a forrásokkal kapcsolatban ugye felmerült az, hogy az NFÜ részére 170 Ft-os nettó díjat ajánlanak. Azért olvasni kell a fogalmazásban is. 170 Ft-os átlagdíja van ennek a szolgáltatónak, de meg kell nézni, hogy hol szolgáltató. Ő csak kis településeken szolgáltató, Csongrád megyében és Bács-Kiskun megyében, ahol nincsen semmilyen víztisztító technológia. Se vastalanítás, se mangántalanítás, se arzénmentesítés. Még a vastalanítás, az nem is nagy költség, de az arzénmentesítés az egy jelentős költség. Az kétszeresen jelentős költség, egyrészt maga a művelet, hogy végrehajtja az ember az arzénmentesítést - nagyon jelentős vegyszeradagolást kíván, pótagadolással kívánja, amihez megfelelő eszközök kellene, megfelelő vegyszerek kellene hozzá, drágán-, és nagyszámú labormérést kell elvégezni, ami megint csak költséges dolog, ez az egyik oldal. A másik oldal: az eltávolított arzént el kell helyezni, mint veszélyes hulladékot és ez jelentős költség, mert ezt a hatóság kilogrammra elszámoltatja velünk, hogy abban az évben mennyit vontunk ki a vízből és hová helyeztük el. Még arra is odafigyel, hogy a szállító vállalkozásnak meg voltak-e a megfelelő jogosultságok, mert ha nem, akkor azért büntetést kell fizetni. Szerencsére azért erre már kialakult rendszerünk van, ezért mi kialakítottuk ezt a Tompán kiépített és Tompán működő rendszert, amit meg kell, hogy mondjam, a mi újításunk, a mi találmányunk, és el is adtuk már az észak-alföldi ivóvízminőség javító programnak ezt az arzént előkezelő technológiát. Ez viszonylag olcsóbbá teszi az összes többi más technológiával szemben a mi technológiánkat. Amit a leírás és a korábbi körlevél is tartalmazott, hogy mekkora pénztől esnek el: amekkorát Önök meghatároznak, annyit építünk be a díjba. Korábban a Halasvíz Kft. is 6 millió Ft-os bérleti díjjal volt megállapodva Tompával, csak a korábbi döntés úgy szólt, hogy más módon akarnak élni a díjmegállapítással, ezért állapodtunk meg 4,5 millió Ft-ban. Tehát az egy vád, hogy mi nem ennyit adunk, korábban is, nézzék meg, mindig ennyi volt. Még abban is megállapodtunk az előző polgármesterrel - Belágyi Úrra gondolok -, hogy a 6 millióból, adott időszakban csak 4-et használtunk fel, és 2-öt - mert akkor még lehetőség volt rá -, kapott a testület, hogy a költségvetését ezzel egészítse ki. Tehát erre is van lehetőség, csak hát tárgyalni kell róla és nem azonnal támadni a másikat. Visszatérve még az imént elmondott hosszú feltételrendszerre, ez mind költséget jelent. Akinek ez megvan, ez a költség termelődik, ezt a költséget valamilyen módon be kell szednie. Nem azért, mert a szép szeme ezt kívánja, hanem azért, mert a jogszabály ezt fogja megkövetelni. Akinek nincs ez, persze ilyen költsége sincsen. De ahogy belépünk a rendszerbe, ahogy belépünk a Víziközmű törvény által megadott rendszerbe, abban a pillanatban ez kötelezővé válik. És neki is, a most 170 Ft-ot kínálnak is ezt meg kell teremtenie, tartok tőle, hogy miután új cég, neki ezt fel kell építeni, hatalmas költségeket kell ebbe az egészbe beinvestálnia, és fölé fog menni a mi díjunknak is, vagy nem tud megfelelni a hatósági elvárásoknak. Nagyjából ennyit erről. Még az ivóvízminőség javító programmal kapcsolatban mondanék egy pár szót. Az ivóvízminőség javító programot, én nagyon fájlalom és nagyon nem akartam, hogy ez legyen a dologból, de tőlem ez nem függ, és nem rajtam múlik. Ez egy túllihegett dolog. Amikor beléptünk az EU-ba, ezt annak idején vállaltuk, hogy megcsináljuk.

Az EU nem vár tőlünk mást, csak hogy az arzént, a vasat és a mangánt elcsípjük az ő általuk meghatározott határértékekre, az ammóniát, azt nem kérték tőlünk. Magyarország ezt is bevállalta, pedig egy jó drága eljárás az ammóniamentesítés, és jó kockázatos eljárás.

Nos, ez az én véleményem. Elindult az ivóvízminőség javító program, ami már hosszú évek óta - 2002 óta, tehát 10 éve - nyűglődik. Most vagyunk abban a helyzetben - és nem mi voltunk a hibásak benne, hanem itt az államnak volt bizonyos szándékos fékezése az egész rendszerrel-, hogy most már a közbeszerzések lassan el fognak indulni, ami azt jelenti, hogy ki fognak épülni a megtervezett és elvi engedéllyel rendelkező technológiai rendszerek, és utána pedig üzemeltetni kell. A pályázatok, KEOP-os pályázatok - és nem csak az ivóvízminőséggel kapcsolatos, hanem minden más KEOP-os pályázat - arról szólnak, hogy egyfajta pályázat beadásra kerül, egyfajta kondíciókkal, felállással, összeállítással, azt elfogadják, aztán egy támogatási szerződés köttetik rá a támogatóval, jelen esetben az NFÜ Energiaközponttal és onnantól kezdve meg kell valósítani a beruházás részét és a végül fenntartási szakaszon működtetni kell ezt a szakaszt. Most minden egyes dokumentumban az szerepel, hogy amennyiben bármi változik a pályázathoz képest, abban a pillanatban ez a pályázat már nem az a pályázat, ami benyújtásra került, vagyis az egész pályázattal kapcsolatos támogatási szerződés megszüntetésre kerül, visszavonásra kerül, és újra kell pályázni erre a pénzre. Miután ebben a kérdésben többet nem írnak ki pályázatot, innentől kezdve a pályázat elúszott és csak annak az Önkormányzatnak a saját önjelöltől kell megcsinálnia a beruházást, aki ebből az egészből kilépett, illetve a többi elfogadta, hogy menjél nyugodtan és akkor majd ők is átvállalják ezt a költséget. És benne van magában a szerződésünkben is, a támogatási szerződésben is, a társulási megállapodásunkban is, hogy ha valaki kilép, akkor minden költséget visel. Ez is ezt jelenti, ez a költségviselés. Jelen esetben a miáltalunk létrehozott csoportban - amiben benne van a Halasvíz Kft-nek a többségi települése, egy nincsen benne, és egy külső település van benne, 3,1 milliárd nettó összegről van szó, tehát-, ha valaki kilép, akkor jószereivel a bent maradók azt mondhatják, hogy miután ők is elesnek a támogatástól, akkor kérik ennek az összegnek a befizetését. Tudom, hogy kering egy levél, ami szerintem fals felvilágosítás alapján jött valami megnyugtató levél, de nem ez a valóság. Én a Dél-Alföldi Regionális Fejlesztési Tanácsának a jogászával - akik az egész ivóvízminőség javító programot levezényelték - beszéltem a kérdéstről, elküldtem neki a dokumentumokat is, és ő maga is azt mondta, hogy ebből nem lehet kilépni csak úgy, hogy kiléptem és hagyom a többieket elveszni, hanem meg kell fizetni a kárt. Ebben a kérdésben nem egy egyszerű megbeszélésre, hanem egy tárgyalásra fogunk a jövő héten, 25-én menni az NFÜ-höz, épp ahhoz az Úriemberhez, aki korábban Szegeden is volt és foglalkozott ezzel a kérdéssel, és ma már az NFÜ-nél van. Tehát ő eléggé kompetens ebben a kérdésben. Nos, ezekről ennyit tudtam mondani, bármilyen kérdésük van, szívesen válaszolok rá, egyik-másik irányba is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak!

Gyovai István: Polgármester Úr, néhány dolgot szeretnék én is mondani.

Véh László: Persze! Természetesen!

Gyovai István: Tisztelettel köszöntöm én is a Képviselő-testület tagjait! Kiskunhalas város polgármestereként, nyilván, mint a Halasvíz Kft. legnagyobb tulajdonosaként vagyok jelen, és mint az Önkormányzat képviselője. Néhány mondatot szeretnék csak hozzáfűzni, és nyilvánvaló, hogy nem a szakmai részletek oldaláról. Ilyen tekintetben Farkas Úr számos tételt egyértelműen végigvitt, illetve kitért rájuk. Onnan kezdem, ahonnan Ő: a Víziközmű törvény célja teljesen egyértelmű, Magyarország ivóvízvagyonát nemzeti tulajdonban, nemzeti vagyonban kell tartanunk, ez kicsi országunknak az egyik legértékesebb kincse.

Ahhoz, hogy nemzeti vagyonban - ez ugye állami vagy önkormányzati tulajdont jelent - tartsa az ivóvízvagyont, nyilván, hogy olyanfajta háttérrendszert kell kidolgozni, illetve létrehozni, amiben megbízhatóan fogják kezelni ezt az ivóvízvagyont, illetve ellenőrizhetően fogják kezelni ezt az ivóvízvagyont. Ennek az alap paramétereit rögzíti a törvény, ami egyrészt ugye azt mondja, hogy csak önkormányzati, vagy állami működtetéssel képzelhető el ez a tevékenység, meghatározza azokat a viszonylag konkrét személyi és tárgyi feltételeket, hogy milyen paraméterekkel kell rendelkeznie ezeknek a működtetőknek. Meghatározza a személyi paraméterek között akár a felkészültséget, illetve a különböző fizikai paraméterek között, hogy milyen fajta eszközök, stb., stb. kell, hogy rendelkezésre álljanak, meghatározza azt a felhasználói egyenértéket - ugye ez egy szakkifejezés-, ami rögzíti azt a minimális szintet, amivel egy-egy szolgáltató beléphet a rendszerbe. Ugye az alapvető cél az, hogy a jelenlegi több száz szolgáltatóból, ha jól tudom, 30-40 szolgáltató legyen ebben az országban. Ez is biztosítja az áttekinthetőséget, illetve meghatározza azokat a lépéseket, amivel az egyes szolgáltatók minősítési rendszerben vesznek részt, ezzel eleget téve a következő években a különböző szintű paramétereknek és rögzíti azt, hogy a következőkben - bár ennek a részletes tartalmát még nem ismerjük - bizonyos egységes díjszámítással fogja az országban az ivóvízvagyont szolgáltatni. Ez az egységes díjszámítás jellemzően földrajzi környezetként, jellemzően az ott lehetséges víznyerési lehetőségek függvényében bizonyos képletet határoz meg. Ezen a képletben belül lesznek alsó, felső határok, ami között némi mozgáslehetősége lesz az Önkormányzatoknak, bocsánat illetve magának a szolgáltatóknak. Ez a mozgási lehetőség, ez nem azt jelenti, hogy valaki rögzíti azt, hogy x Ft-ért fog szolgáltatni, mert ha ez az x Ft nem esik ebbe a mezőbe, akkor sajnos kénytelen lesz az Állam által rögzített számítási módszerrel kiszámítani a vízdíjat és annak megfelelően kiszámlázni a szolgáltatási díjakat. Na most, pillanatnyilag ebben az országban jellemzően önkormányzati, illetve állami cégek szolgáltatják a víziközművel kapcsolatos szolgáltatásokat. Vannak magáncégek is, ezeknek a magáncégeknek pillanatnyilag mi az érdeke? Egyértelmű! Fönmaradni, illetve valamelyest tovább növelni a szolgáltatásaikat. Azt azért úgy gondolom, nem lehet megkérdőjelezni, hogy a magáncégeknek mi az alapvető érdeke. A magáncégeknek az az alapvető érdeke, hogy minél tovább fennmaradjanak, illetve továbbra is arra a profitra szert tegyenek, ami eddig is jellemző volt a tevékenységükben. Ugyanez az önkormányzati vagy állami cégeknél, és én úgy gondolom, hogy Tompa esetében is jelen volt, mindig az aktuális polgármester folyamatos ellenőrzése alatt lehetett és hozzáteszem, én közel két év óta látom a Halasvíz Kft-nek a taggyűlések alkalmain keresztül a működését, a taggyűléseken az érdemi dolgokban 99 %-ban egyhangú döntés született. Tehát nem arról volt szó, hogy bárki is rendkívüli módon kifogásolta volna a cégnek a működését, vagy nem arról volt szó, hogy bárkinek is örületes problémája lett volna ezzel a dologgal. Ahogy Farkas Úr mondta, alkalmanként, hogy ha arra volt szükség, akkor valamilyen tárgyalásos úton a különböző megoldásokat végig lehetett tárgyalni és nyilván, a Halasvíz Kft. készséggel állt rendelkezésre valamennyi önkormányzat számára.

Tehát ott tartottam, hogy vannak magáncégek. A magáncégeknek teljesen egyértelmű, hogy mi az érdeke. Ezek a magáncégek pillanatnyilag, mint ahogy a Gázépszerker Kft. Kisteleken, igyekeznek valamit a törvényben megfelelő formában átvinni a tevékenységüket. Ez láthatóvá vált itt az elmúlt hetekben, hónapokban teljesen egyértelműen, és hozzáteszem kizárólag jogi módszerekkel találták ki azt a működési formát, ami pillanatnyilag eleget tesz a törvényi feltételeknek. Más kérdés az, hogy ezt a bizonyos felhasználói egyenértéket, a fizikai paramétereket, a személyi paramétereket, a következő hónapokban, években hogyan lesznek egyáltalán képesek előteremteni. Ezek a kifinomult jogi módszerek köszönőviszonyban nincsenek a törvényi feltételekkel.

Én is láttam azt a nyilatkozatot, amiben a most létrehozott önkormányzati társulás rögzíti a 170 vagy 175 Ft/köbméteres díjat, de tessék megnézni azt a nyilatkozatot: „szeretné tovább folytatni a szolgáltatását amennyiben a törvényi feltételek másképp nem határoznak”. Ebben van a lényeg, a törvényi feltételek meghatározásában. A törvényi feltételek, pedig teljesen egyértelműen előírják azt, hogy a következő hónapokban és években irdatlan mennyiségű berendezések vásárlására lesz szükség, ahogy Farkas Úr elmondta, és nem részletezem, de itt tisztítótól kezdve különböző gépeket, berendezéseket kell üzembe helyezni, szakembereket kell alkalmazni, amiknek nyilvánvaló, hogy van költségnövelő hatása, még hozzá nem is kicsi, hanem hatalmas. Ezeket nyilvánvaló, hogy az illető cég kénytelen érvényesíteni a díjakban, mert egyébként belátható időn belül tönkre fog menni. És a másik tétel pedig: az Állam által meghatározott képlet, ami alapján köteles leszámítani a szolgáltatásának a díját, ettől sem térhet el. Tehát ilyen nyilatkozatot, ha arról van szó, akár a Halasvíz Kft. is, vagy személy szerint én is bármikor kiadhatok, hogy szeretném 175 Ft/köbméteres áron biztosítani a szolgáltatást, amennyiben más körülmények nem játszanak közre. De természetesen közre fognak játszani. Tehát én pillanatnyilag arra kérem a Képviselő-testületet, hogy alapvetően ezt tartsa szem előtt. Az illető cég nincs jobb helyzetben, mint a Halasvíz Kft., sőt sokkal rosszabb helyzetben van. Olyan fajta kötelezettségek teljesítése előtt áll, aminek a pénzügyi hatását pillanatnyilag nem lehet látni. A Halasvíz Kft.-nél, nem akarom javítani a számot, Farkas Úr is azt mondta, hogy 85 %-os nagyságrendben eleget teszünk a törvény szabta kötelezettségeknek. A másik cég távol áll ettől. Hozzáteszem, hogy pillanatnyilag tudomásom szerint olyan 30 ezer egyenértékkel rendelkezik, ami körülbelül azt jelenti - nyilván ha jól tudom, néhány napon belül lejár a határidő, hogy ezt növelni tudja-, hogy 2013. májusában lesz az akkreditáció, és abban a pillanatban a törvény jelenlegi állása szerint nem tud eleget tenni ennek a feltételnek, tehát az 50 ezres feltételnek, ami nagy valószínűséggel azt jelenti, hogy be kell, hogy fejezze a tevékenységét. Köszönöm szépen, én ennyit kívántam hozzáfűzni.

Véh László: Köszönjük!

Farkas István: Hozzátennék néhány dolgot. Valóban átléptem, és nem beszéltem bővebben a díjmegállapításról. Tudni kell azt, hogy a Víziközmű törvény, egyedül Magyarországon az első ilyen törvény volt, amit 2011. december 31-én fogadtak el, és nem ebben egyedülálló, hanem abban, hogy 23 órakor lépett érvénybe. Tehát nem éjfélkor és nem 00 órakor, hanem 23 órakor lépett érvénybe. Mi volt ennek a szándéka? Elmondom: mivel a tervezet is úgy lett összeállítva, és már előtte szűkebb szakmai körben tudtukra adták - nem mindenkinek, a szűkebb szakmai körnek tudtára adták-, hogy a 2012. évre alkalmazandó díjat, azt korábban kell elfogadni, mint a korábbi időszak és nem január 1-jével lép érvénybe, mert onnantól kezdve minden egyes joga megszűnik az Önkormányzatnak és a szolgáltatónak, hanem egy korábbi időpontban, ezért a Halasvíz Kft. a többi településén 27-28-29-én léptek érvénybe a 2012. évi szolgáltatási díjak. Az itteni Polgármester Úr azt mondta, hogy nem, majd ő ismeri a törvényt és ő tudja, hogy ezt még fölül lehet írni. Amikor ez megtörtént, akkor megkértük az állásfoglalást a Megyei Energia Hivataltól, és egyértelműen visszaírtak, hogy 2011. december 31-én 23 órától megszűnt minden díjmegállapító és díjmódosító hatása, joga az Önkormányzatnak. Tehát nem lehet emelni, nem lehet csökkenteni, nem lehet változtatni a törvénnyel szemben. A törvény pedig azt teszi lehetővé, hogy 2012-ben, amennyiben nem fogadtak el másik díjat, akkor a 2011. évre 2,56 %-ot lehet rátenni. Ez történt Tompán, ez a % emelés. Benne van a törvényben, és benne van az is, hogy 2013-ra - mert ez még átmeneti időszak-, megint csak 2,56 %-ot lehet rátenni, és többet nem. Nem lehet csökkenteni sem, mert nem nyúlhat hozzá a díjhoz! Ez, miután el lett fogadva 2011-ben, innentől kezdve a törvény hatályával él.

Ha a törvényben találnak olyan megkötést, hogy a törvény mindenkire érvényes, kivéve a Gázépszerker Kft-t, akkor én tévedtem, de a törvényben egyértelműen úgy van, hogy nem nyúlhat hozzá, nem szólhat bele, nem tehet semmilyen fajta módosítást, az imént mondott 2,56 %-on túl. Azon túl az van meghatározva, amit a Polgármester Úr az imént elmondott, hogy lesznek majd meghatározó tényezők, amiket meg kell adnunk a MEH-nek, és én nem tudom azt mondani, hogy karsztvízből, karszt minőségű vízből mélységi vizet termelnek elő, és nem tudom azt mondani, hogy nekem a vízben nagyon drága eltávolítású bór is van, amit ha lát az ÁNTSZ, hogy nincs igazam, akkor be kell jelentenem, hogy nekem arzén, vas és mangántalanítás van Tompán, akkor ő arra határozza meg a díjat. És amire hivatkozik az ellenfelem folyamatosan, hogy de ők majd kevesebb vízdíjat állapítanak meg, nem teheti meg! Továbbá a 2014. évi január 1-jével érvénybe lépő díjat, azt már a MEH fogja meghatározni, az imént elmondott feltételekkel. Tehát 2013. október 31-ig be kell nyújtani az adatszolgáltatását a tulajdonos Önkormányzatnak és a szolgáltatónak. Mind a kettő benyújtja az alapszolgáltatását, és ebből azt mondja majd a MEH, hogy rendben van szolgáltató, ez fölösleges költség, ezt vagy felezd el, vagy máshonnan teremtsd elő a forrását. Vagy: ezt a költséget elfogadom a szolgáltatás feltételeként, a tulajdonos meg elmondta, hogy neki még ezzel vannak ilyen meg ilyen kötelezettségei, például voltak neki teszem azt szennyvízberuházás folytán hitel igénybevétele, és azt vissza kell fizetnie. Ha az is beépülhet a díjba, azt figyelembe veszi a MEH és megadja a díjsávot. Ezzel lehet gazdálkodni és tovább nem. Ez nem azt jelenti, hogy 100 Ft-os eltérések lesznek, 5-10 Ft-os eltérés az alsó és felső limit között. Tehát ez, hogy úgy mondjam finoman fogalmazva csúsztatás, hogy ők kevesebb díjat fognak alkalmazni. Nem teheti meg a törvénnyel szemben. Mondom, ha csak nincsen benne, hogy kivéve, a „gyevi bírót”. Köszönöm szépen!

Véh László: Köszönjük! Valakinek kérdése?

Farkas Tibor: Igen, nekem lenne. Tetszett mondani, hogy a bent maradók kérik a költségeket. A költségeket szeretnék megtéríteni azokon, akik kilépnek?

Farkas István: Hogy tetszik érteni? Hogy a bent maradók?

Farkas Tibor: Igen, hogy a bent maradók. Ha Tompa városa teszem fel kilép, akkor itt milyen költségeket kérnek?

Farkas István: Akkor elmondom ismét. Ez az ivóvízminőség javító program ez ugye úgy működött, hogy meghatároztak egyfajta ivóvíz tisztasági szintet. Amelyik településen a kitermelt vízben vannak bizonyos szennyező anyagok, az előbb elmondott vas, mangán, arzén, ammónia, amit az imént ostromoltam a lelegején, azokat el kell a vízből távolítani. Elméletben meg kell ezt tervezni és később majd be kell építeni egyfajta technológiát, ami majd képes lesz kivenni a vízből ezeket a szennyező anyagokat, és olyan vizet tud majd előállítani, ami az EU-nak megfelel. Ennek a kiépítése, ezeknek a technológiáknak a kiépítése egyfajta költség. Miután együtt pályázott ez a társaság, úgynevezett Mindennapi Vizünkért Önkormányzati Társulás, ami összesen 3,1 milliárd Ft nettóban, ez együtt kezelendő. Amennyiben ebből valaki kiszáll, akkor a pályázat megszűnt, semmi, és miután semmissé vált a pályázat, és nem lehet újravezényezni, mert nincsen többé kiírva, akkor aki miatt ez bekövetkezett, ki kell fizetnie a többinek a kárát azért, mert a többi sem tud újra pályázni.

Gyovai István: Bocsánat! Csak a hasonlat kedvéért: nyilván tudják azt, hogy az elmúlt hónapokban május 1-jével valamennyi önkormányzati kórház átment állami működtetésbe. A Kiskunhalasi Kórház tekintetében nyilván tudják azt, hogy gazdasági társaság működtette.

Önkormányzati tulajdonban lévő, 100 %-os tulajdonban lévő gazdasági társaság működtette a kórházat. Az átadást megelőzően felmerült az, mint ahogy a kórházak túlnyomó részénél, hogy intézményi működtetésbe viszi át az állam, csak azért, hogy egységesen tudja kezelni az addigi gazdasági társaságot is. Viszont a kórháznál is van egy ehhez hasonló uniós támogatású pályázat folyamatban, a kórház rekonstrukciója. Ez is egy 3,2 milliárdos projekt, és szó nem lehetett arról, hogy az eddigi gazdasági társaság bármilyen formában megváltozzon. Ugyanis abban a pillanatban, hogy ha ennek bármilyen változása történik, akkor az uniós támogatás finoman szólva erősen megkérdőjeleződik. Tehát az állam - jelenleg is tárgyalnak egyébként az unióval-, egyszerűen %-os tulajdonosként átvette a gazdasági társaságot, véletlenül sem alakított rajta semmit sem, viszont az, hogy most állami tulajdonba átment, még ez is hatalmas problémákat jelent, folyamatban vannak az uniós tárgyalások. Tehát az ivóvíz minőség javító programban is egyértelmű, hogy ugyanez a helyzet van. Bármilyen változás, az felveti azt, hogy egyáltalán kapjunk-e támogatást. És a bent maradó Önkormányzatok részéről nyilvánvaló, hogy nem a haszonszerzés a cél, ha valaki ebből kilép, hanem egyszerűen a saját káruknak a megtérítése. Azzal, hogy a bent maradó Önkormányzatok elesnek a támogatástól, nyilvánvaló, az előírásoknak ugyanúgy eleget kell tenniük. Már pedig ez az utóbbi hónapokban az ÁNTSZ-szel számos alkalommal volt ilyen beszélgetés, körülbelül annyit jelent, hogy palackos vizet kell szolgáltatni a település túlnyomó részén. Elvileg eleget kell tenni minden fajta beruházási kötelezettségnek, amire kétségtelen, nem leszünk képesek. Tehát honnan van nekünk 3 milliárd Ft-unk a zsebben? Nyilvánvaló, hogy nincs. A kisebbik rossz az, hogy palackos, vagy zacskós vizet szolgáltatunk, és egyébként, pedig éves szintén nem tudom, 10 milliós, vagy nem tudom milyen szinten fogjuk fizetni a büntetést, amit kiszabnak ránk az uniós előírások alapján. Ebből hogyan tud kikeveredni a bennmaradó tizenegynéhány település? Pillanatnyilag nem lehet tudni. Az teljesen egyértelmű, hogy ha a pályázati támogatást elveszik a társulástól, akkor a kárai megtérítésére pert fog indítani, vagy valamilyen eljárást, valamennyi Önkormányzat, aki bennmarad a társulásban. Köszönöm!

Véh László: Gizi néni?

Pajtás Péter Jánosné: Én azt szeretném kérdezni, hogy akkor az egyszerű földi halandó, hogy tudjon erre valamit is mondani? Önök ugye azt mondják, hogy kering ez a levél. Ez a levél, ami kering, ez a Környezetvédelmi Programok Irányító Hatóságától jött a Bozzay Péter főigazgató aláírásával. Ő azt mondja, hogy abszolút nem befolyásolja ezt a bizonyos ivóvízminőség javító programot, csak be kell jelenteni. Önök viszont ezt mondják. Akkor most szerintem, majd ha meghallgatjuk az Önök által ellenfélnek nevezett Kft-t, utána tudunk mondani majd valamit. Én erre semmit sem tudok mondani, csak azt, hogy én Balotaszálláson jártam és a balotaszállásiak azt mondták, és ki is számoltam, hogy ők 160 Ft + ÁFA-t fizetnek. Ugye ez 203,20 Ft, levontam a miénkből, ami 281,94 Ft, ebből levontam a 203,20 Ft-ot és 78,74 Ft jött ki különbségként. Gondolom, helységenként ez azért változik, hogy mitől függ, ugye én ilyesmit nem tudok. Még azt szerettem volna megkérdezni, hogy van-e alapdíj, majd az „ellenféltől”, mert hogy ugye a Halasvíznél 108 Ft-os alapdíj is van havonta.

Farkas István: Igen. A Bozzay Úr leveléről annyit, hogy a Bozzay Úr levele nem arról szólt, hogy szabadon ki lehet szállni.

Pajtás Péter Jánosné: Itt van, elolvastam...

Kucsó István: Olvasd el a másik oldalát is!

Pajtás Péter Jánosné: Elolvastam azt is.

Kucsó István: A másik oldalát olvasd el és értelmezd! Próbáld meg értelmezni!

Pajtás Péter Jánosné: Elolvastam azt is.

Farkas István: Az üzemeltetésről szól és nem pedig arról, hogy...

Pajtás Péter Jánosné: Igen, üzemeltetésről van szó...

Farkas István: Tessék elolvasni a levelet. Na mindegy, tulajdonképpen a Bozzay Úr levele arról szólt, hogy meg szabad tenni ezt a lépést, de viselni kell a következményeit mindenképp. Mert ez benne van minden egyes megállapodásban egyébként, és benne van a Bozzay Úr által jegyzett cégnek - az az NFÜ, akit az imént tetszett mondani, a KEOP-nak az irányító hatósága - minden egyes dokumentumában és a KEOP-os pályázati útmutatóban is benne van, hogy amennyiben változás történik a pályázó személyében, illetve zárójelben bármelyik Önkormányzat, akkor azonnal a pályázat elbírálásra kerül. Be kell jelenteni, és elbírálásra kerül. És majd ők eldöntik, hogy akkor megy a pályázat tovább, vagy nem megy tovább. A díjjal kapcsolatban: Balotaszálláson, tetszik-e tudni, hogy milyen technológia működik?

Pajtás Péter Jánosné: Azért azt nem tudom.

Farkas István: Ugye! Az imént mondtam, és ugye az a gond, hogy...

Pajtás Péter Jánosné: Meg lehet nézni azt azért...

Farkas István: Persze!

Pajtás Péter Jánosné: És akkor...

Farkas István: Ugye azért mondtam azt, hogy az arzénmentesítés rendkívül költséges folyamat. Tompán arzénmentesítés történik, ugye tetszik azt tudni, hogy a korábbi határérték 50 mikrogramm volt, most az EU-s határérték 10 mikrogramm. Tompán nem tudom, tudja-e, hogy mennyi a nyers vízben az arzén tartalom? 110-112 körül! Sokszorososa! Balotaszálláson mi történik? Egyszerű vastalanítás, ami magától végbe megy. Nem kell mellette ember, nem kell két embert tartani, nem kell vegyszert adagolni, nem kell ráfigyelni, nem kell odafigyelni a vegyszerre - ha például 1 milligrammnál több ment, akkor utána az egész rendszer felborul, utána baj van-, öneki nem kell olyan gyakorisággal a vizet vizsgáltatnia, mint az arzénmentesítőnél. És a vizsgálat nem úgy történik ám, hogy összerázom a kémcsőben és ránézek, hanem akkreditált labornak kell megcsinálni, mert különben az ÁNTSZ nem fogadja el. Ezen túlmenően az ÁNTSZ-nek egyéb kötelezettségei is vannak az arzénmentesítéssel kapcsolatban, amit be kell tartani, mindez költség. Ez mellett ugye egy csomó vegyszert adagolunk. Mit adagolunk leginkább a vízhez? - Ők nem.- Mi klórgázt adunk a vízhez, mert muszáj klórt adagolni, hogy végbemenjenek a folyamatok. A klórgáz egy nagyon veszélyes harci gáz. Maga a klórgáz nem túlságosan drága, de azzal kapcsolatban, ami biztonsági intézkedéseket kell tenni, az nagyon drága. Ennek az adagolása olyan finoman történhet, hogy ha a legkisebb sérülés van, ne tudjon kiszökni, mert egy félliternyi klórgáz Tompának a déli részét pillanatok alatt úgy lemérgezi, hogy nem kell temetőről gondoskodni. Ez harci gáz! Erre fel kell készülni, eszközökkel kell rendelkezni a szállításához, a tárolásához, a mentesítéséhez.

Ők HYPO-t használnak a vastalanítás után alkalmanként azért, hogy ha az ÁNTSZ kér fertőtlenítést, az megtörténjen. A HYPO ugye a háztartásokban is jelen lévő, veszélyes szer, de nem olyan mértékű, mint a klórgáz. Ez mind költséget jelent egy vastalanítással szemben. Ugye, mint ahogy mondtam is, és elsoroltam, egy csomó lépést már megtettünk annak érdekében, hogy az akkreditációnak megfeleljünk, és most Önök azt kérik számon rajtunk, hogy miért tettük meg ebbe az irányba lépéseket, miért számolunk az akkreditációval, mert ez pénzbe kerül. Előbb utóbb meg kell mindennek felelni, nem?

Pajtás Péter Jánosné: Ezzel kapcsolatban csak az a véleményem, hogy a Polgármester Úr első gondolata volt a jó, hogy egyszerre kellett volna meghívni Önöket.

Farkas István: És akkor úgy gondolja, hogy...

Pajtás Péter Jánosné: Igen, mert hát azért mi csak nem értünk hozzá annyira.

Farkas István: De akkor itt nem lett volna ebből egy szócsata?

Pajtás Péter Jánosné: Nem. Biztos, hogy nem lett volna szócsata.

Farkas István: Az lett volna! Jól ismerjük egymást ezzel az Úriemberrel, Hölgyem!

Gyovai István: Bocsánat! Önöknek, mint Képviselő-testületnek nyilván a legalapvetőbb szempontja az, hogy milyen szolgáltatási díj alakul ki. Nyilvánvaló, hogy a lakosság számára ez a mértékadó szám, vagy adat, vagy díj, vagy nem tudom, hogyan nevezem, ami ebben a városban a legfontosabb tényező. Na most ezt tessék elfelejteni! Tehát Farkas Úr is elmondta, tessék elolvasni a törvénynek a szövegét. Az Állam fogja meghatározni. Lehet Önöknek bármilyen, akár most aláírt szolgáltatási szerződésük, amiben rögzítik a 170, vagy akárhány Ft-os díjat. Pontosan ugyanúgy, és biztosan tudják, ahogyan a hulladékgazdálkodásban az elmúlt év végén meghozott társulási díj, ez is érvényét veszti. Január 1-jétől örületes vitában volt az egész ország, gondolom, hogy néhányan tudnak erről a dologról ebben a testületben is, az elmúlt év végén a hulladékgazdálkodásban némi díjváltozást irányzott elő 82 Önkormányzatra a társulás. Január 1-je 00 órától az Állam ezt megszüntette. Ügyvédek tömege dolgozott rajta, hogy hogyan lehet érvényesíteni a társulás által meghatározott díjat. Sehogy! Az Állam határozta meg. Tehát én arra hívom fel a Képviselő-testület figyelmét, hogy pillanatnyilag van egy nagyon jó szándékú álmom az Önök kezében, ami egy írásos formában van, hogy szeretnék ilyen vagy olyan szinten a díjat megtartani. Ezt felejsék el! Az Állam határozza meg a díjat. Tehát ez az egyetlen szempont, ami az Önök szempontjából meghatározó kell, hogy legyen. De higgyék el, ez egységessé válik. Ennyi. És akkor mondjanak bármilyen más indokot, bármilyen más érvet, ami alapján érdemes a másik társaságot választani. Nem hiszem, hogy tudnának.

Pajtás Péter Jánosné: A szükség közel van.

Gyovai István: Közel van?

Kószó László: A szükség közel van?

Pajtás Péter Jánosné: Igen. A szükség nagyon közel van, tehát nagyon fontos, hogy mennyibe kerül.

Véh László: Meg az is fontos, hogy mi van benne, hogy egészséges ivóvízellátás legyen.

Pajtás Péter Jánosné: Igen, meg kell hallgatni a másik felet is.

Véh László: Persze!

Kucsó István: Én is pár gondolatot szeretnék elmondani. Gyakorlatilag részese voltam annak a döntésnek, hogy nem lett döntés. Az utolsó héten az előző testületnek volt egy felvetése: ez a váltás. Ezt, ha úgy tetszik, szabotáltuk azzal, hogy nem mentünk el. Egy ilyen fontos kérdéstről, mint Tompa egyik legfontosabb vagyontárgyának az egyik napról a másikra történő átadása, azt gondolom, hogy ilyen előkészítés mellett nem lett volna szabad döntenie. Valóban nagyon jól hangzó kérdés, hogy mennyi a vízdíj, és köszönöm, hogy kiszámoltad, 78 Ft a megtakarítás. Én azt gondolom, hogy egy átlag család, és azt kérem Farkas Úrtól, hogy javítson ki, egy átlag család vízfogyasztása úgy 5 köbméter itt Tompán.

Farkas István: Alatta van!

Kucsó István: 5 köbméter alatt van, tehát akkor ha ezt felszorozom 5-ször, mert ugye ti is itt állandóan számoltok, szoroztok, kerekítjük a 78 Ft-ot 80-ra, hogy könnyebb legyen számolni. Tehát gyakorlatilag 400 Ft-ról szól a havi kérdés. Tudom, hogy ez jelentős összeg...

Pajtás Péter Jánosné: Igen!

Kucsó István: Megengeded, hogy végigmondjam? Köszönöm szépen!

Pajtás Péter Jánosné: Szívesen!

Kucsó István: Tudom, hogy nagyon sok családnál ez a 400 Ft is jelentős összeg, de mi van a mérleg másik oldalán? Egy olyan minőségű víz, ami eddig Tompán nem jelentett problémát, egy olyan háttérrel üzemeltetett közmű vagyon, ami hála istennek soha Tompán semmiféle problémát nem jelentett. Ez azt jelenti, hogy működik a rendszer, és ha nincs probléma, az a legjobb egy szolgáltatás esetében. Nincsenek gondok, nincsenek problémák. '93 óta, amikor lett volna lehetőség kiválni, akkor nem is tudom, hogy mi volt a Halasvíznek a jogelődje, Tompa nagyon sokszor fontolgatta a megoldást, hogy hogyan lehetne kilépni, hogyan lehetne ezt a rendszert még olcsóbban, még okosabban üzemeltetni, és az akkori testületek, tehát '93 óta nem tudtak találni olyan működtetési formát, ami a Halasvíz Kft-től jobb lenne. Nem tudtak sem személyi, sem tárgyi feltételeket felsorakoztatni amellel, és a testület nem is tudott, hogy más szolgáltató ide szolgáltatás szintjén bekapcsolódhasson. Az elmúlt időszakban sikerült azért Tompának elérni azt, és kérem szépen Farkas Urat, hogy ebben erősítsen meg és esetleg számértékkel pontosítsa, hogy a Halasvíz Kft-n belül Tompa kapja az egyik legalacsonyabban a köbméterenkénti ivóvizet. Tehát olyan színvonalú vízmű rendszerünk épült fel, ami azt gondolom, hogy példaértékű ebben a mai helyzetben. És hogy a testület nem volt hajlandó ezt a vagyont úgymond átadni másnak, ennek pontosan az az értelme, hogy nagyon hosszú idők munkája van abban, hogy ez a mai vagyon idejött. És ezt a 400 Ft-ot, ami nem is tudom, talán két sör ára, nem akartuk megkockáztatni. Ennyit nem szabad, hogy érjen Tompának az ivóvíz biztonsága. Vannak kérdések, amelyek számszerűsíthetőek, de vannak, amelyek nem. Tehát az, hogy mennyi a vízdíj, az nagyon szép dolog, hogy olcsó. Ez egy nagyon jó kampányszlogen volt, mégsem érte el a célját, hála istennek, mert nem erről szól csak, a díjról. Nem csak a díj nagyságáról szól, hanem a szolgáltatás minőségéről szól, a szolgáltatás biztonságáról szól a dolog.

Nem beszéltünk akkor olyanokról, amelyek menet közben bekapcsolódtak a rendszerbe, olyan törvényi szabályozók, amelyek eleve kizárnák a 100-as érték feletti arzén mennyiséget. Nem azért, mert a Képviselő-testület így vagy úgy döntött, hanem azért, mert a törvény ezt nem engedi meg. Tehát azt gondolom, hogy egy törvénnyel, amely fölött ugye csak az Alkotmány a magasabb szintű jogszabály, a tompai Önkormányzat rendeletekkel és egyéb határozatokkal nem tud szembemenni. Tehát én azt kérem, hogy fogadjuk el ezt a vízmű szolgáltatás jelenlegi formáját, és drukkoljunk és izguljunk azért, hogy az irányító hatóság, annak ellenére, hogy Majsa kivált, vagy kiválni készül, továbbra is támogassa az ivóvízminőség javító programot, támogassa azt a programot, amivel még inkább biztosított lesz a vizünk jósága. Szeretném továbbá megkérdezni, hogy abban az esetben, ha itt bármiféle váltás lesz, a Halasvíznek időközben ide beépített, beinvestált eszközei, azok átadásra kerülnének-e, vagy pedig az egy új szolgáltatótól nyilvánvaló, hogy építse saját maga fel, azok leszerelésre, illetve elszállításra kerülnének-e?

Farkas István: Igen. Ez a taggyűlés döntési kompetenciája, mindenféleképpen, mint működtető vagyorrész, itt nyilván transzportálva azt, hogy itt hagyjuk, vagy nem hagyjuk. Eddig nem történt még olyan, amikor más kilépett és otthagytunk volna bármilyen vagyorrészt, még egy szerszámot is. Ezt be kell szereznie újra az új tulajdonosnak, és magának kell megfelelnie az előírásoknak. Ez egyfajta költség lesz, persze. Még azért azt is megkockáztatnám, hogy ugye mi Tompán, miután egy fontos hely volt a számunkra, távlati elképzeléseink szerint szeretnénk kiépíteni itt egyfajta üzemi központot. Miről van szó? Már most is ebbe az irányba mozdultunk el amennyire lehetett, azért tartottunk itt több embert, mint amennyire szükség van egyáltalán a településnek, hogy ha karbantartási feladatok vannak a térségben Bácsszőlőstől Kelebiáig és talán még Kisszállásig is, akkor innen tudjuk ellátni a feladatokat. Itt lesznek azok a szerszámok koncentrálnva, eszközök koncentrálnva, most is van már belőlük itt valamennyi, amik besegítenek a gyors hibaelhárításban. Ez föltett szándékunk, egy térségi központ kialakítása Tompán mindenféleképpen, illetve a teljes integrált vállalatirányítási rendszerben egyfajta ügyfélszolgálat is lesz hetente egy alkalommal, ami arra szolgálna, hogy ne kelljen Halasra bemenni, illetve ne kelljen Halással más módon kapcsolatot tartania, akinek mondjuk nehézkes. Gondolok arra, hogy idősebb embereknek nehézkes az interneten bármilyen adatközlés, és megetheti majd itt helyben hetente, vagy kéthetente egy alkalommal. Ilyen szándékunk is van. Még csak hozzátenném a Képviselő Úrnak az iménti megnyilvánulásához azt, hogy tőlünk volt 3 település, aki kivált és visszasomfordált. Soltvadkert volt, aki szintén hasonló okból kivált, mert olcsóbb a szolgáltatás Soltvadkerten. Rosszat mondtam, Pirtó volt, aki kivált, mert olcsóbb a szolgáltatás Soltvadkerten és Soltvadkerthez csapódtak. És rájöttek, hogy évente kaptak két felszólítást az ÁNTSZ-től, hogy magas a baktérszám, nem igazán jól működik az arzénmentesítő, stb., stb., és kérték, hogy ezekben tegyenek lépést. A Polgármester Úr megunt és visszajött a Halasvíz Kft-hez. Valóban magasabb a díj, de nincs ilyen dolog, hogy magas a baktérszám, és le lesznek fertőzve a lakosok, magasabb az arzén tartalom és lehet, hogy akkor le lesznek mérgezve. Nincsenek lemérgezve az arzéntől, de az ÁNTSZ ezzel fenyegetőzik. Vagy ott volt például Kisszállás, ő is megtette ugyanezt a lépést, és két év után visszasomfordált hozzánk, mert nem tudta működtetni ezt a komoly vízfertőtlenítő rendszert, ami nálunk van. Nálunk egyébként az ammóniát kivéve teljes mértékben európai minőségű víz van, és ehhez szakember kell. Ha öneki kellene szakembert megtartani, fenntartani, az bizony nagy költséget jelentene. Vagy nézzük Kelebiát, ő is teljesen elment, és most már úgy működünk Kelebiával, hogy a szakmai felelősség nálunk van, nem, szinte minden nálunk van, csak az emberek bérét fizeti, és ugye a díjbeszedés oldalát teszi ő mert az mondjuk meg őszintén, nem a kényelmesebbik oldala a víziközmű szolgáltatónak.

Azt ők végzik még most, de velük is a szerződésmódosítás már megtörtént, ami azt jelenti, hogy július 1-jével átmeneti időszakra és január 1-jével teljes egészében mi vagyunk az egyszemélyű üzemeltető. De ezt a 3 települést, ezt csak úgy hirtelen mondtam. Voltak mások is, de azok más módon tették a tevékenységüket, amit most már nem lehetséges. Teszem azt vállalkozások, Kft-k létrehozása, az már nem lehetséges, nem működhet, intézmények létrehozása, az sem működhet. Nos hát ennyit akartam hozzátenni. Köszönöm!

Gubics Lajos: Én szeretném még megkérdezni, hogy ha ezt a 4,5 millió Ft-nyi pénzünket mondjuk visszaemeljük 6 millió Ft-ra, milyen hozadékkal járhat az nekünk? Ez az egyik. A másik: mikorra tervezitek az okos mérők felszerelésének a magas fokát? És szeretném javasolni azoknak az embereknek, testületi tagoknak, akik még nem látták ezt az úgymond igen szép vízműtelepet, hogy egy közös megnézésre menjünk ki. Ha nem most, egy másik alkalommal. És akkor mindjárt különbséget lehet tenni a balotaszállási vagy a tompai vízműtelep között. Köszönöm!

Farkas István: Ugye az okos mérés volt a legelső, az okos méréssel kapcsolatban, ahogy forrás van, úgy tudjuk folyamatosan végezni. Ez az okos mérés, mint ahogy mondtam a legelején, ez beruházás oldal, megjelenik a díjban. Amennyiben a díjból bármilyen más feladatból, tehát ha nincs jelentős felújítási feladat, el tudjuk csúsztatni, akkor okos mérőkkel szereljük fel a rendszert. Tompa viszonylag jól áll már ezzel a művelettel, %-ot most nem tudok mondani, mert ebből nem készültem.

Pajtás Péter Jánosné: 40 % volt.

Farkas István: Az csak általában, hogy a településeken 40 %. A 4,5 millió 6 millióra emelése: ugye annak idején abban állapodtunk meg a Polgármester Úrral, hogy Ő miután nem ment bele abba a díjemelésbe, amit mi javasoltunk, és megint nem a mi számunk volt ez, hanem a Magyar Víziközmű Szövetség javaslata, hogy tudjuk ebben az egyben, hogy milyen meghatározott tényezők fognak emelkedni. A csőanyag árak, a vegyszer árak, az egyéb tevékenységeknek a díjai, az energia árak. Ehhez nem 2,56 %-ot, hanem legalább 7 %-ot kellene emelni a díjon. Mi ezt javasoltuk, ezt nem fogadta el a Polgármester Úr, ezért kellett megállapodás szerint akkor úgy nyúlni hozzá, hogy lecsökkentjük a 6 milliót 4,5-re. Tehát a 6 milliót csak úgy tudjuk, hogy mögötte van egyfajta bevételforrás, azt akkor tudjuk megtenni. Ugyanakkor benne van a megállapodásunkban az is, hogy ha háromnegyed évkor megnézzük a tényleges fogyasztást, és ha a fogyasztás értékesítése emelkedett, akkor ki tudunk gazdálkodni magasabb bérleti díj megfizetését is. Tehát ez elvileg lehetséges volna. De ugye a törvény már nem teszi lehetővé, mert már el van fogadva ez a fajta tétel. Ezt úgy lehetne, hogy amennyiben a MEH-hez benyújtunk egy közös kérelmet, hogy ezt akarjuk mi elérni, és akkor a MEH, a Magyar Energia Hivatal azt mondja, hogy rendben van, akkor elfogadom, hogy ennyivel változzon a rendszer. De erre még nem volt példa. És köszönöm szépen az indítványt, én szívesen látnék mindenkit, és minden alkalommal mondom, hogy amikor csak lehet, ha úgy gondolják, menjünk ki, nézzük meg a vízművet, nézzük meg közösen, ha kérdésük van, elmondom és akkor majd látják. Egyébként érdekességként mondom Önnek, hogy Balotaszálláson a DBK Megyei Vízmű - jogelődje a Halasvíz Kft-nek- építette ki saját fejlesztésével a hasonló vízminőséget biztosító arzénmentesítő, vastalanító technikát, mint ami Tompán van. Mi ezt működtettük, amikor a Gázépszerker átvette. Éppen azért, hogy csökkentse a költségeket, megszüntette az arzénmentesítést, csak a vastalanítást hagyta meg. A vastalanítással valóban valamennyire csökken az arzén, de nem tudja azt az értéket elérni, amit elvár tőle a hatóság és egyebek. Ők lecsökkentették ezt a működést, egy csomó pénzt valóban megtakarítottak ezzel.

De mi minden olyan rendszert, amit beépítettek korábban a víziközműre, működtetünk Arzénmentesítés, vastalanítás, fertőtlenítés, mindent működtetünk. Köszönöm szépen!

Kószó László: Elnézést! Az arzén eltávolításról szeretnék kérdezni, egyszer már volt előadás ezzel kapcsolatban, és az előbb, amint mondta, 14-re menne le az arzén tartalma. Az európai szabvány 10 körül van, ugye?

Farkas István: Igen, 10 körül.

Kószó László: És szeretném, ha megvilágítaná itt a kedves képviselőknek, hogy hogyan történik ez az egész, mert ez egy nagyon érdekes, és számomra megdöbbentő dolog volt.

Farkas István: Jelen pillanatban Tompán 110-112 mikrogramm/liter a vízben lévő arzéntartalom. Ez mellett még ott van ugye a vas, 600-800 mikrogramm körül van a vastartalom mellette. Azért fontos a kettő együtt, mert a vas jelenlétében távozik az arzén, de nem mennék most bele a kémiába. A lényege az, hogy az arzénnek egyfajta abszorpciót kell véghezvinni, tapadnia kell valamilyen felülethez. Ez úgy történik, hogy a vasat kicsapatjuk a vízből, vaspehely jön létre, és annak a felületéhez, mint egy mágneshez vonzódik az arzénmolekula, kötődik hozzá, aztán ezt kiszűrjük a vízből és eltesszük, mint veszélyes iszapot. Ennek megvannak a megfelelő arányai - a kémiában mindig megvannak az arányok-, megvan, hogy ha nincs a vízben elegendő vas, akkor bele kell keverni a vízbe még vasat. Vagyis Tompán is így történik, el kell szennyeznünk a vizet vassal, jelen esetben vas-szulfáttal. Ezt pontosan úgy kell adagolni, mint amikor tudjuk, hogy melyik kút működik, abban éppen mennyi az arzéntartalom, és mennyi a jelenlévő vastartalom. Ahhoz kell mikrogrammban még mellé tenni a megfelelő mennyiséget köbméterenként. Aztán bekeverjük az oxidálószert, jelen esetben nálunk klórgázt használunk erre a feladatra, ami végbeviszi a főlószlatás folyamatát, vagyis létrejönnek a vaspelyhek. Közben az arzén is - nem mennék bele nagyon a kémiába-, átalakul egyfajta kötődő formává, ez a kötődő forma kapcsolódik ezekhez a vaspelyhekhez, és a homokszűrőn, abban a tartályban lévő homokszűrőn szépen visszamarad és kiszűrődik. A végén az alsó régióban egy viszonylagosan tiszta víz jelenik meg. A viszonylagosan tiszta mit jelent? Azért nem minden arzént tud ezzel a technológiával kiszűrni a rendszer, és nem minden vaspehely szűrődik ki a rendszerből. Ehhez egy másfajta technológiát kell bevezetni. Egyszer elvihetjük Önöket Kiszállásra, ott már ilyen technológia működik. Nos, ez maga az arzénmentesítés folyamata. Hogy ha ebben bármi is nem pontosan működik, akkor egyik vagy másik irányba elmozdul, és a víz katasztrofálissá válhat, sőt egészségre károsra is válhat. Például túlzott pormennyiség, túlzottan magas vas-szulfát tartalom - az például szétszabálja a rendszert-, stb., stb. Az új rendszer, ez még egy további beavatkozást kíván, ez egy kálium-permanganátnak a bekeverését kívánja a vízbe, és egy másfajta töltetnek az elhelyezését. Itt egy további kémiai-fizikai folyamat van, de ebbe már nem mennék bele. Ez egy nagyon kritikus rendszer, ennek már kötelessége levinni 10 mikrogramm/liter alá üzemszerűen, folyamatosan a vízminőséget. Ez nem azt jelenti, hogy sosincs 10 mikrogramm fölött a vízben az arzéntartalom, de évente nagyjából az 5 %-a lehet a mért értékeknek az, hogy fölötté van a határértéknek. Az összes többi, az nem. Kiszálláson ilyen rendszer működik.

Kószó László: Köszönöm! Még a másik kérdésem lenne: ha jól tudom, itt a tompai vízműnél 3 szivattyú van, ugye? Jól tudom?

Farkas István: 3 kút van.

Kószó László: És ott búvárszivattyúk vannak, ugye?

Farkas István: Igen, búvárszivattyúk.

Kószó László: Egy ilyen szivattyúnak mennyi az értéke?

Farkas István: A szivattyú nagyságától függően 150 ezer Ft-tól 700 ezer Ft-ig. Azt tudni kell, ez is az okos mérés része, nem akartam belemenni ennyire a dologba, de akkor érdekességképpen elmondom: az okos mérés része az is, hogy felügyeljük az egész működő rendszert, a kútban lévő szivattyút és minden olyan eszközt, ami bármi oknál fogva károsodhat, vagy a rendszert károsítja. Például mi már kiépítettük a rendszert és miután a korábbi polgármesterekkel jó volt a viszony, Tompán mindig többet ruháztunk be, mint máshol általában. Itt Tompán lett elsők között kiépítve az a fajta GPRS rendszer, amit mi bent a központban látunk, és a központból tudjuk irányítani, ha szükséges. Tompán még nem volt igazán olyan baj, hogy Halason be kellett volna avatkozni, mert viszonylag nagyszámú ember be tud avatkozni és tudják, hogy miről van szó, de azért ők is kapnak jelzést ettől a rendszertől. Miről is van szó? A mi rendszerünk folyamatosan figyeli a szivattyúk üzemállapotát, figyeli azt, hogy mennyi víztermelés történik, a kútban hogyan változik a vízszint, és ott bent a központban látom. Vagy látom azt, hogy a víztoronyban mennyi víz van, és történik-e valami vésszesen gyors vízelvétel. Vésszesen gyors vízelvétel két dologból történhet: egy eltört cső esetén, és mondjuk összeomlott egy ház ez miatt, mert elmosta a háznak az alapját, vagy pedig jelentős vízelvétel tűz miatt. Erre egy érdekes példa volt: Csikéria falu határában kigyulladt egy tanya melletti erdő, és két tanyát már veszélyeztetett a tűz. Hordták a tűzoltók a vizet, ugye ismerjük Csikériát, hasonlóan olyan hosszú, mint Tompa, az egyik végén van a víztorony, és a másik végén volt a tűz. Ott segédkezett a vízműkezelő is, a tűzcsapot nyitotta, zárta, hogy minél biztonságosabban menjen a víz. A tűzcsapot is nem szabad úgy elzárni, hogy minél gyorsabban kinyitom és elzárom, mert lökés jön létre és eltörik a cső. Ezért kellett a vízműtől oda valaki, mert a tűzoltó sem foglalkozik ezzel a kérdéssel. Nos, bent a központban riasztott a rendszer, hogy leürült a víztorony, de nem tudtuk, hogy tűz van Csikérián, csak annyit, hogy leürült a víztorony. Meglátta a diszpécser, hogy az egyik kút működik folyamatosan, és kevés a víz, indítsuk el a másikat is. A másik kút is elindult, majd elkezdett töltődni. Érezte a vízműkezelő, hogy baj van a tűzcsapnál, és ha ez így megy tovább, akkor le fog égni a ház, ezért felült a kismotorjára és el akart menni a vízműhöz. De mire beért, már működött a kútja. Ezt a központból tudtuk beindítani. Nem égett le a tanya, Polgármester Asszony meg is köszönte egyébként a beavatkozást. Másik kérdésre válaszolva, a szivattyúval kapcsolatban, példa rá Kiskunmajsa. Miért van az, hogy mindig, ahol jót teszünk, ahol mindent kiépítünk, utána semmibe vesznek minket, és el akarnak menni? Mert ez volt Kiskunmajsa is. Mindent megcsináltunk nekik, kiépítettük a rendszert. Ők kérték azt, hogy ne zaklassuk az üdülőben folyamatosan a hollandokat, a németeket és ott minden egyes vízműre fel vannak szerelve a rádiós jeladók. Most azt mondta a Gázépszerker Kft., hogy majd lerugdossák róluk, mert ők mást csinálnak. Mindegy. Nem erre akartam kitérni, hanem Kiskunmajsa is ez történt, hogy be lettek építve ebbe a GPRS rendszerbe. Nekik 4 nagyon nagy értékű szivattyújuk van, ebből 2 db 1 millió Ft körüli értékű, a másik 2 db 6-700 ezer Ft körüli. Nagyon nagy kutak vannak Kiskunmajsa, és úgy van, hogy két kút bent van magánál a vízműtelepnél, és két kút kint van a juhszálon, nagyjából 750 méter távolságban a vízműteleptől. Kijutni is egy kicsit komplikált, mert csak egy rossz libalegelő van. Bent a központban látták, hogy a szivattyú elindul, leáll, elindul, leáll, és ez az egyik nagy értékű szivattyú volt. Azonnal bent a központban leállították a szivattyút, és szóltak a vízműkezelőnek.

A vízműkezelő nem ült folyamatosan a tábla előtt, hogy lássa, mi történik, neki kint a városban is van dolga, ő nem is észlelte, hogy mi van a szivattyújával. Leállítottuk, másnap kiemeltük a szivattyút, meg volt kopva a talpcsapágy. Ha megkopik, utána leég az egész bűvárszivattyú, ha nem is 700 ezer Ft, de 300 ezer Ft biztos kárba vész. És akkor innentől kezdve megint csak megköszönhetnék a GPRS rendszert. Megjegyzem, ezt a GPRS rendszert, amennyiben Kiskunmajsa kiszáll, leszereljük. Építse ki újra a kedves szolgáltató, mert ez a mi költségünkre történt, nálunk van a központban a levezenyelés, Tompán is szintén úgy van. Építsék ki saját költségére, de a 170 Ft-ból nem fogja.

Kószó László: Köszönöm szépen! A másik kérdésem pedig az lenne, mert most nem tudom pontosan, hogy Tompán a vízműnek hány tompai alkalmazottja van, akik itt vannak?

Farkas István: Ha jól tudom, 6.

Kószó László: Azt szeretném még megkérdezni, ha a tulajdonosváltás megtörténne, akkor ezt a 6 tompai alkalmazottat átvinné a másik vállalkozó? Nem magától kérdezem, csak hogy velük mi lenne? Meg a másik, hogy itt olvastam a másik cégnél, hogy 72 órán belül kiszállnak. A tompaiak viszont itt vannak Tompán.

Farkas István: Így van! Ezért is akarjuk ide a központot.

Kószó László: Tehát akkor 6 ember elveszítené a munkáját elvileg. Elképzelhető, ugye?

Farkas István: Így van, igen. Egyébként Tompán elegendő lenne 2 ember, hogyha nem számolok azzal, hogy itt egyfajta térségközpontot tartunk fent, és nem számolok azzal, hogy gyorsan akarjuk elhárítani a hibát. Tehát térség központot akarunk kiépíteni Tompán, azért tartunk 6 embert.

Kószó László: És az okos mérőről még lehetne egy pár szót szólni?

Farkas István: Igen!

Kószó László: Például, hogy hogyan működik az, hogy elmegy egy autó a ház előtt, és akkor be kell menni a házba is? Nem kell, ugye?

Farkas István: Az okos mérés teljes kiépítéséről mondanék pár szót, elmondom most, hogy az első ütemnél tartunk a kiépítéssel.

Kószó László: Majsán az üdülőközpontban van, ugye?

Farkas István: Nem csak ott, a városban is van nagy számban. Majsán körülbelül 50 %-os kiépítettség van bent a városban.

Kószó László: De az üdülőközpontban, ott mindenhol.

Farkas István: Igen, az teljes, ott teljes kiépítettség van. Miről van szó? Az okos mérést két irányba indítottuk el, a megyében először mi kezdtük el az okos mérést. Utánunk Kalocsavíz néhány helyen kiépítette, de senki más, de mi folyamatosan építjük. Miről van szó? Az okos méréshez két dolog kell: egyrészt érdemes akkor már pontos okos mérőt felszerelni, ez a pontos mérő azt mutatja, hogy ha csöpög egy csap, vagy folyik egy WC.

A korábbi mérők nem mindig mérték, ami azt jelenti, hogy volt egy vesztesége az egész rendszernek, a szolgáltatónak, és azt ugye minden évben rászórta mindenkire, arra is, aki odafigyel a csapjára és elzárja, vagy megjavíttatja a WC-jét. Ezért felszereltettünk egy speciális, nagy pontosságú mérőt, és arra rá lehet pattintani, a felső felületére egy rádiós jeladót. Ez 12 évig működőképes kis rendszer, ez ott van lent az aknában. Van egy autónk, amire olyan antenna van felhelyezve, ami jobbra-balra mind a két oldalra le tudja olvasni, látja ezeket a rádiós jeladókat és szívja be az információkat. Ezt betesszük bent a központban, hogy akkor most ezt az utcát akarjuk végignézni, ő annak az utcának az adatait beszívja, beveszi. Ha valamit valamiért nem lát, nem érzékel, miért lehet ez? Teszem azt rápakoltak egy csomó betont, törmeléket, vasbetont, vagy a kerítés mondjuk vasbeton lábamat, akkor közelebb kell menni. Általában ez szokott probléma lenni, de volt már olyan is Kiskunmajsán, hogy magának a vízmérő aknának is vasbeton volt a födéme, és egy 10-es vaslemez volt maga a nyílás, ezért azt nem látta szerencsétlen készülék. Ott vannak más megoldások, a későbbiekben át van alakítva, és működik. Tehát látja az autóból maga a készülék a rádiós jeladót, és amikor ezt beszédte, akkor bent a központban bedugják és leszívjuk az adatokat. Hogy miért fontos ez? Gondoljunk bele, amikor például egy vízmérő leolvasónak be kell menni a telekre, be kell kopogtatni, ha nincsenek otthon, akkor beugrik, és megdorgálják, hogy ejnye-ejnye, jobb esetben. Rossz esetben föl is jelentik, volt már rá példa. Aztán bemegy, a kutya megharapja, vagy ha nem is harapja meg a kutya, akkor le kell szedni a törmeléket és mindent a vízmérő aknáról, félre kell tenni a lerakott krumpliszákot és a répás ládát a vízmérőről, és le kell kúszni abba a vízbe, ahol nem is biztos, hogy jól lát, mert egy kicsit szürkület van, hogy leolvassa a vízmérő leolvasót. Aztán még hajlamos arra az emberek egy része, például ha fáradt, hogy egy számcsavart csinál, rosszul írja be a leolvasott értéket, és papírra írja rá a saját csúnya kézírásával. Bejuttatja az autójával, ami megint csak költség, bejuttatja a központba ezt a leolvasó kartont, ugye csepegett az eső, piszkos volt a keze, rosszul írta, stb., stb. Kiolvassa a számlakiállító, ő megint csavar a számon, vagy elír valamit, és innentől van az, hogy ezerszeres érték is volt már, és nem tudtuk, hogy mi ez. Hát el lett olvasva. Ezeket mind kiküszöböli a rádiós jeladó. Milyen előnyei vannak még? A rádiós jeladó mindent jelez, óra, percre pontosan, hogy ha valaki jó szándékkal, saját maga felé irányuló jó szándékkal le akarta emelni ezt a rádiós jeladót, hogy ne mérje már neki a vízmű. Óra, percre jelzi, hogy mikor történt, és mikor tették vissza a készüléket. Jelzi azt, ha a vízmérőhöz nyúltak hozzá, mert van ilyen. Kiveszi a vízmérőt, úgy gondolja, hogy ő ért hozzá, és piszkálja a plombát. A plombát ugye most már nem úgy tudja, mert van rajta, mint a gázmérőkön is gyakran látott, az a sárga kapocs, most már nekünk is ilyen kék kapcsunk van, de amíg ez nem volt, hozzáfértek, hozzányúltak. De ezek a mi oldalunkat védik. Van, amikor a fogyasztó oldalát védi, és ez rendkívül előnyös: azt is jelzi, hogy ezen és ezen a helyen, ennél és ennél a fogyasztónál folyamatos vízelvétel van. Lehet, hogy azt jelenti, hogy folyamatosan locsolnak, de azt is jelentheti, hogy szivárog a víz. Rosszul zárták el a fagycsapot, és szivárog a víz folyamatosan. És teszem azt, nagyon sok ilyen van, hogy egy idősebb néni például nem jól zárta el a fagycsapot ősszel, és egész télen folyt neki a víz, majd jön tavasszal, mert nem bírja kifizetni a 200 ezer Ft-os vízdíjat. Megmondom őszintén, sajnos nem engedhetünk el semmit sem belőle. Jó, mégis van egyfajta méltányosság, amennyit megenged a saját bevételünk, de ez most már csak 10 %, többet nem tehetünk. Többet nem is tehetünk, mert a fogyasztóvédelem is számon kéri rajtunk, hogy miből fedeztük ezt a költséget. Ezzel szemben ez a rendszer figyelmeztet, és alkalmanként végigmennek a kollégák is, és ahol van jelzés - lehet, hogy a leolvasást követően egy héttel később-, hogy vízfolyás van, akkor azonnal írjuk a levelet, hogy szíveskedjen utánanézni a rendszerének, mert valahol szivárgás van, csőtörés van, rossz elzárás van, folyócsap van. És ezzel ugye megkíméljük a fogyasztót is a fölösleges bosszúságtól, többletdíj megfizetésétől, stb., stb., stb. Ez az okos mérés rendszere, de ennek a rendszernek a kiépítése, ez egyirányú kommunikáció most még.

A teljes kommunikáció azt jelenti, hogy majd a későbbiek során a fogyasztónak is az interneten keresztül lehetősége nyílik arra, hogy a mi szervezetünkön keresztül megnézze a saját vízmérőállását, ezen keresztül láthassa, hogy mennyi a díja. Ez a követelménye az EU-nak, hogy építsük ki ezt a rendszert. Másik irány, amit megépítettünk - itt nem igazán nagy számban, de előfordulnak-, ami a tömblakásoknál jelentős: van egy főmérő és mellette vannak mellékmérők, ugye ott gyakran az van, hogy a főmérő után kell megfizetni mindig a szolgáltatást és mindig keletkezik a kettő között valami különbözet. Vagy azért, mert nem egyszerre bírtak bemenni mind az összes lakásba, akik mellékmérőként a főmérő mellett szerepelnek, vagy azért, mert a kettő között folyik valami, stb.. Ennek kiküszöbölésére elkezdtek ennek a kiépítését. Volt egy nagy fölháborodás az Esze Tamás lakótelepen, és most már jönnek és kérik a közös képviselők, hogy építsük ki mindenütt a rendszert, mert látják, hogy nem kell beengedni a lakásba senkit, az utcán megáll az autó és látja a jeleket, hogy most melyik épületben, melyik lakásban történt fogyasztás vagy nem történt fogyasztás. És továbbmegyek, Franciaország olyan helyzetben van, hogy be van építve a mérő elé egy mágnes kapcsoló, kimegy a leolvasó készülék és látja, hogy ez a fogyasztó ez fogyaszt, de már nem fizet két hónapja. Akkor a mágnes kapcsoló bekapcsol és lezár. Viszontlátásra! Be lehet fáradni és rendezni a szolgáltatást. Ez a teljes kiépítése az okos mérésnek. Ugye mondhatják, hogy miért vagyunk ilyen gonoszak a nem fizetőkkel, de azt meg kell fizetni akkor a többinek.

Farkas Tibor: Én azt szeretném megkérdezni, hogy ezek a tűzcsapok le vannak-e plombázva?

Farkas István: Nincsenek. Nem szabad, tilos!

Farkas Tibor: Akkor a falu szélén, amikor locsolnak róla, azt esetleg Önök tudják?

Farkas István: Nem tudjuk sajnos, de azt is tilos! Arra kérem, aki tud ilyet, értesítse a vízműkezelőket, vagy bennünket. Halas központjában folyamatosan, éjjel-nappali diszpécser szolgálat van. Hogy ha erről van információ, akkor megköszönnénk, ha értesítenének bennünket. Sokan megteszik, de sokan nem tudják valójában, miért van ez. Tilos a locsolás!

Farkas Tibor: Nem tudunk ilyenről Tompán, biztos nincs ilyen...

Farkas István: Jó, én is feltételezem, hogy nincsen, de már fogtunk Tompán is ilyen embert. Egyébként az úgy szokott történni, ha például van valakinek úszómedencéje, akkor föltölti ezt a medencét. Semmi gond, hogy föl akarja tölteni a medencéjét, csak beszéljük meg! Megnézzük, hogy mekkora a medence, megengedi, és annyit mi leszámolunk neki, ennyi.

Farkas Tibor: Én nem medencére, hanem paprikalocsolásokra gondoltam.

Farkas István: Az az igazság, hogy a tűzcsapoknak a használatát azt inkább az Önkormányzatnak kell megfigyelnie, mert hogy ez az ő költsége, amit csak ő használhat.

Farkas Tibor: Nem arra gondoltam egyébként, hogy úgy el van zárva a tűzcsap, hogy ne lehessen kinyitni csak szakembernek, csak arra, hogy azon van-e esetleg egy kis plomba?

Farkas István: Nincsen, nem lehet, tilos!

Farkas Tibor: Értem.

Farkas István: Most voltam kint éppen Németországban egy szerelvénygyártó cégnél, aki kimondottan a vizes szerelvényeket gyártja, és ott már sokkal szigorúbb ez az egész dolog. Nálunk le lehet úgy zárni, hogy a halandó nem férhet hozzá, csak a tűzoltó, bizonyos speciális kulcsokkal. Nálunk ez tilos a Magyar Vízhatalmi Szabályzat szerint. Én is kértem, mert ugye ellopják a kapcsokat róla, mert alumínium, de még akkor is ellopják, ha műanyag, mert szép piros. Mit kezd vele? Nem tudom, de elviszi. És szeretnénk volna lezárni teljesen a fejeket, hogy ne férjenek hozzá, de nem engedik. Nyugat-Európában általában olyanok vannak, hogy odamegy egy háromszög kulccsal, megfordítja, leesik a védő sapka róla, és máris szabadon hozzáférhető a kapocs. Nálunk ez is tilos.

Gubics Lajos: Még egy kérdésem lenne, nem biztos, hogy ehhez kapcsolódik, de lesznek itt ezek a földvégi kisajátítások. Sok helyen a vízórák ugye kívülre fognak esni a kerítésen, tehát muszáj lesz beljebb helyezni. Erről tudtok valamit? Hogy ennek a költsége, vagy ilyesmi hogyan alakul?

Farkas István: Nem tudok róla, hogy történik-e majd ilyen, de ha valóban van ilyen, akkor a vízmérő nem lehet közterületen, csak engedéllyel.

Gubics Lajos: Ez világos.

Kószó László: Szerintem lesz ilyen több háznál is, volt ilyen panasz már.

Gubics Lajos: Sok ilyen lesz, én úgy gondolom.

Kószó László: A Katona sor végétől már többen bejöttek, panaszolták ezt, hogy be kell vinni a gázcsontot is, meg a vizet is.

Farkas István: Engedély akkor adható ki, ha bent a saját területén nem tudja elhelyezni semmiféleképpen. Ha még a pincébe, garázsba se, vagy bármilyen más helyiségbe, akkor abban az esetben adható engedély, hogy kint legyen közterületen a háza előtt, vagy a járdában, de ez a legkritikább eset most már. A törvény ezt keményen megköti. A költségei? A költségnél ugye arról van szó, hogy a bekötő vezeték átépítésének a költsége az mindig a szolgáltatóé. Tehát az a mi költségünk. De a vízmérőhely kiépítése, az minden esetben a fogyasztóé, annak a költsége.

Gubics Lajos: Tehát akkor én megcsinálom az aknát, ti meg megcsináljátok hozzá a szerelést.

Farkas István: Így van. Az aknát meg kell csinálni, akár új aknát csinálni, akár beépíteni új mérőaknát, de az, hogy bevisszük, az a mi költségünk. Ugyanis nem történt új fogyasztói kiépítés, ugyanazt a vízmérőt vissza tudjuk szerelni, csak az a csőhossz változik, de az meg a mi kötelezettségünk. Az nem a fogyasztó kötelezettsége. Az akna viszont az ő költsége.

Gubics Lajos: Jó, köszönöm szépen!

Kószó László: Farkas Úr! Még annyit szeretnék kérdezni, hogy a vízórákat kellett egy bizonyos idő után cserélni. Az okos mérőnek mennyi az időtartama, vagy élettartama?

Farkas István: Az okos mérő maga is csak 4 éves, tehát a törvény ezt írja elő. A rádiós jeladó az 12 éves, ezt rá lehet pattintani, de le is lehet venni és újra installálni. A mellékmérők, amik a lakásokban vannak, és van előtte főmérő, annak 6 év az élettartama, vagyis az élettartama hosszabb, csak a hitelesítése végett nem. Ugye érdekes dolog, hogy sokan reklamálnak, hogy már lejárt a vízmérője, pedig az ő javára csal. Ugye be lehet látni? Hogy is működik egy vízmérő? Be van építve egy számkerék két tű közé, és a víz meghajtja ezt a számkereket. Ha a tű megkopik, akkor súrlódik, és kevésbé tud forogni a számkerék, kevesebbet fog neki mérni. Ha reklamál, köszönöm szépen, hogy szólt! Bocsánat, hogy nem cseréltem ki, de nekem máris jobb, mert többet tudok mérni. Saját maga ellen dolgozik...

Véh László: Valakinek valami kérdése?

Farkas Tibor: Esetleg arra van-e információ, hogy Tompa városában hányan nem tudnak fizetni vízszámlát?

Farkas István: Ezt most fejből nem tudom megmondani, de vissza tudok majd Önnek szólni, hogy mennyi volt, amit nem fizettek be, de Tompán nem jellemző. Néhány szám azért előfordul, de Tompán nem jellemző, Halason sokkal jellemzőbb.

Farkas Tibor: Azt hiszem, ott többen is vannak.

Farkas István: Igen, de arányaiban is sokkal magasabb, mint Tompán. Meg kell, hogy mondjam, minél kisebb egy település, annál inkább tisztességesebb a fizetés, és minél kisebb számú az etnikum, annál inkább biztosabb a fizetés. Rémen vannak olyan településszéli, faluszéli területek, ahol rá vannak kötve a rendszerre és ugye ott, amíg magyarok laktak, nem volt gond. Most tanyafoglalók laknak benne, és nem fizetnek. Rögtön észrevehető, hogy kik költöztek be a faluba. Tompán egy-kettő előfordul de nem jellemző.

Gubics Lajos: Az előbb említést tettél erről a mágnes kapcsolóról, hogy ugye lezárjátok a vizet, ha nem fizetnek. Na, de hogy van ez a dolog? Hát inni csak kell annak az embernek, mert eddig úgy működött, hogy kapni lehetett árengedményt.

Farkas István: Ez Franciaországban van.

Gubics Lajos: Rendben van, de nálunk ezt majd hogy lehet érvénybe hozni, hogy ez így működjön?

Farkas István: Meg lehet csinálni.

Gubics Lajos: Tehát abszolút lezárod az egészet?

Farkas István: Nem, de az is lehetséges. Két módja van a korlátozásnak: az egyik módja a korlátozásnak az, hogy abszolút lezárom, és 400 méteren belül biztosítok a számára vízvételi lehetőséget.

Gubics Lajos: Csinálsz egy közkutatót? Vagy hogyan?

Farkas István: Teszem azt, fölszerezlek egy közkutatót, vagy ha van a közelben, akkor máris meg van oldva, vagy bármilyen más módon viszek oda neki, mert nem muszáj nekem folyamatosan biztosítani.

Biztosítok neki 300-400 méteren belül tartályban vizet éjjel 1 és 2 óra között. Akkor ér rá a készenléti szolgálat, akkor éppen nincs hibaelhárítás. Odamegy és vesz el vizet, nyugodtan visszajöhet, viszontlátásra. Köszönöm szépen, hogy közreműködhattunk! Ez nem történt még meg sehol sem, bár Halason a Polgár utcában terveztünk ilyen dolgokat, de utána nem tettük meg. A másik, az pedig mennyiségében korlátozva, mégpedig úgy, hogy beépíték egy olyan elzárót, hogy csak egy kis lyuk van átfúrva rajta és elzárom ezáltal a szerelvényt annyira, hogy a kis lyukon még át tudjon folyni valamennyi víz. A golyós csapon van egy ilyen kis furat, vannak ilyen kimondottan ezek az olasz és német gyártmányúak, de nálunk is van ilyen fajta.

Gubics Lajos: Tudom, én is ismerem ezt a dolgot.

Farkas István: Ezt kulccsal elzárom, és a kulcsot nem kapja meg az illető. Annyi víz átfolyik, hogy összecsapog neki a víz, sőt több víz egyébként, mint amennyit a jogszabály előír, és ezért Halason több esetben ebbe bele is faragtunk, mert őt inentől kezdve nem érdekelte. Nem fizette a számlát sem, meg azt sem, ami elfolyt neki a kis lyukon. Az a baj, hogy ez mind a normális fogyasztók kárára van.

Gubics Lajos: Persze!

Farkas István: Mert valahol nekik kell ezt az egészet megfizetni ugye. Mi kimutatjuk, hogy mi az, ami nálunk a veszteség, de ezeket mi tudjuk, hogy az önála történt, a mérő, az méri.

Kucsó István: Akkor az, hogy Tompán még viszonylag alacsonyabb a díj, mint a többi településeken, akkor abban részben az is betudható, hogy Tompán jó a fizetési morál?

Farkas István: Az is, meg a tompai rendszer viszonylag jó állapotú, jól karban tartott, nem kell nagy számú karbantartási, javítási munkálatokat végezni, nincs akkora költség rajta, nem keletkezik annyi költség.

Farkas Tibor: Tehát jó vevők vagyunk.

Farkas István: Igen, ezt is mondhatjuk.

Gubics Lajos: Jó vevők, és jó a szolgáltatásunk is. Azt is tegyük hozzá nyugodtan, mert ez tényleg folyamatos volt most már sok éven keresztül.

Farkas István: Most nem akarom magunkat fényezni, de azért azt kell látniuk, hogy a DBK (Dél-Bács-Kiskun) Vízmű Vállalat 50 éve működik, mi a jogutódja vagyunk. A DBK vízmű a megyének a 2/3 részét látta el ivóvíz szolgáltatással, szennyvíz ártalmatlanítással, és még a fürdőekkel is foglalkozott. Ezen belül a vállalat annak idején a tervezéstől a teljes kivitelezésen keresztül a szolgáltatásig mindent csinált. Mindent csinált! 82 település tartozott hozzánk. Én magam is itt a tompai rendszernek egy jelentős részét magam terveztem még tervező koromban, és egy bizonyos részét például a harmadik kutat, én voltam itt, amikor építettük, kiviteleztük, magam is részt vettem a tervezésében az arzén iszapkezelő technológiának, szóval mindent mi terveztünk és csináltunk. Összeraktuk a rendszert, ismerjük minden csínját-bínját, tudjuk, hogy melyiknek mi a hibája, hogy kell másként kezelni ahhoz, hogy ne legyen vele probléma, ne legyen vele baj. Aztán mi ugye az embereket is örököltük, akik ezen a telepen dolgoztak, a nagy DBK vízvállaltnál, tehát mondhatom azt, hogy ugyanazok az emberek működtetik, mint akik korábban is működtették a rendszert.

Vagyis elvárható, hogy úgy ismerjük a rendszert, hogy ha éjjel álmomban fölébresztenek, akkor kapásból tudjam, hogy az a jó irány, mert az a biztosabb megoldás, mint a másik. Én azért megkérdem, ha egy új szolgáltató bejön, hány évnek kell eltelnie, míg ezt mindent ilyen módon fogja tudni, látni és hallani? Kényszerből persze, hogy ha jön, átadunk mindent neki darabra, na de hát én hiába mondom el neki, mert nem is tudok rágondolni minden egyes üzemállapotra, ami elő tud fordulni, mint hiba, hogy akkor te arra figyeljél. Ő sem mondaná el nekem.

Gubics Lajos: Még egy kérdésem lenne: itt említették ezt a 73 ezer felhasználót. De itt valahol ebben az írásban írva vagyon, hogy ezt fel kell emelni még magasabbra.

Farkas István: Igen.

Gubics Lajos: 150 ezerre, ha jól emlékszem? És hogy ezt hogyan gondoltátok?

Farkas István: Igen. Nem akartam ennyire belemenni ennek a magyarázkodásába, de akkor elmondom ezt is.

Gubics Lajos: Röviden csak akkor.

Farkas István: Tulajdonképpen 73 ezer felhasználói egyenértékkel rendelkezünk most. Amennyiben ebben az értékben nem változik semmi, 2014. december 31-ig működni tudunk. Tehát ha a működési engedélyt megkapjuk és nem lesz más probléma - ezzel a számmal nincs probléma-, akkor 2014. december 31-ig működni tudunk. Addig kell egy más megoldáshoz nyúlni. A más megoldás ott van, mint amit a legelején mondtam, hogy én a Víziközmű törvénnyel kapcsolatban előadást tartottam Hajóson a polgármestereknek. Miért? Mert szerettük volna, hogy az imént mondott DBK Vízvállalat újra összeálljon. Mondjuk nem ilyen néven, mindegy milyen néven, csak álljon újra össze, ez a most négy nagy cég: Kalocsavíz, Körösvíz, Bajavíz és Halasvíz újra álljon össze, hozzon létre egy céget, és így egy nagy szolgáltató céggé válhatunk, ami ellensúlyozza a Bácsvíznek egy nagy kiterjedését és megyei túlsúlyát. Ez fontos bizonyos pénzek leosztásánál, bizonyos döntések meghozatalánál, mert ugyanakkorák lennének, mint ő – egyébként mindig is nagyobbak voltunk-, ezt szerettük volna elérni. Aztán időközben némi politikai döntések folytán az egész dolog lefékeződött, főleg azért, mert a törvény ebbe az irányba mozdult el, hogy 3 lépcsőben kell megépíteni ezt a rendszert és így abban maradtunk, hogy akkor mindenki az 50 ezret célozza meg. Kalocsavíz és Körösvíz fogcsikorgatva meg tudják csinálni az 50-50 ezret, Halasvíz és Bajavíz külön-külön megtudja, Bajavíz olyan 90 ezer körül van, Halasvíz 73 ezer körül van. Szándékunk az, és megvan a szándéknyilatkozatunk is, körülbelül jó másfél hónapja ültünk le egymással, a Bajavíz igazgatója meg én, illetve a két jogászkodunk, és megírtuk a papírt, hogy amennyiben bármilyen kényszer - és nem csak a szám, a 150 ezer- abba az irányba mutatna, akkor mi azonnal létrehozunk valamilyen céget. Valamilyen azért, mert nem tudjuk, hogy egyesülünk, új céget hozunk létre, vagy valaki a másikba olvad bele, stb., stb., sokféle formáció van. Megvárjuk, míg a jogszabály és a végrehajtási rendelet ezt biztosítja. Mi a más lehetőség, és mi a más kényszer? Ha azt mondja, hogy nekem kötelező jelleggel alkalmaznom kell - mert benne van a végrehajtási rendeletben - főállásban víztechnológust, szennyvíztechnológust, ezek drága mérnökök, akkor nekem is és Bajavíznek is külön-külön, hülyeség. Álljunk össze, és egyet-egyed alkalmazunk. Ezek lesznek egy kényszerítő körülmények. Tehát azt tudom mondani, mi még most elvileg 2014. december 31-ig létezőnk, utána első lépcsőben Bajavízzel szándékozunk egy céget alkotni. Lehetséges, hogy akkor már kényszerként be fog lépni majd Kalocsavíz és Körösvíz is, de most velük nem foglalkozunk.

Mi ketten már megegyeztünk, és jóval fölötte leszünk a 200 ezres értéknek, mert Halason most történik a szennyvízberuházás, Tompán lassan indul a szennyvízberuházás, Kisszálláson, Kunfehértón indul a szennyvízberuházás, Kelebián folyamatban van a szennyvízberuházás. Mint ahogy mondtam, egy bekötés, egy felhasználói egyenérték. Ez megint megemeli, Halas is el fogja érni a 100 ezer körüli értéket, és ketten már 200 fölött leszünk. Ez a szándékunk. És mondom, ez le is van írva, hogy mi Bajavízzel közösen gondoljuk a jövőnket.

Gubics Lajos: Jó, köszönöm szépen!

Kucsó István: Most már gyakorlatilag egyetlen egy nyitott kérdés van, hogy mi lesz ezzel az ivóvízminőség javító programmal, hogyan áll ez a szerződés? Ezen kell dolgozniuk, azt gondolom a jogászoknak, hogy annak ellenére, ha Majsza kilép, akkor azért ezen a térségen ez megvalósuljon, mivel mások nem tehetnek erről.

Farkas István: Majsza most azt tette meg, hogy nem száll ki az ivóvízminőség javító programból, ezt hagyta meg, mert érzi, hogy ebből baj lenne. Bármennyire is hősködik, nem merte megtenni, abból nem száll ki, azt mondta. A Halasvízzel pedig kényszerből, mert nem tud mit csinálni, ez év december 31-ig benne van, ugyanis olyan van a szerződésünkben, hogy 6 hónappal előtte kell közölnie, vagy az év végéig kell kitartania a kiszállónak, illetve most már a törvény szerint az van, 15-e óta, hogy 8 hónappal előtte kell közölni a kiszállni szándékozónak, és az év végéig maradni. Vagyis aki ki akar lépni a Halasvíz Kft.-ből, az legkorábban 2013. december 31-el léphet ki, korábban nem. Majsza ezért azt mondta, hogy az ivóvízminőségből nem száll ki. Nem akarja ezt a herce-hurcát, mert érzi, hogy hiába kapott a Bozzay Úrtól egyfajta választ, ez azért nem egyértelmű. Ez egy megnyugtató válasz, hogy nyugodjál meg, aztán majd úgyis a társulás majd mást hoz. Bocsi, nem tudtam, hogy a társulással milyen megállapodások van.

Kucsó István: Igen, a társulásra hivatkozik, hogy át kell majd vizsgálni.

Farkas István: De benne van a társulási megállapodásban, hogy ő visel minden következményt.

Kucsó István: Igen. Jó, köszönöm szépen!

Pajtás Péter Jánosné: Nem is kell kiszállni. Én a levélből ezt olvasom.

Farkas István: Jó.

Pajtás Péter Jánosné: Az előző polgármester sem akart kiszállni az ivóvízjavító programból.

Kucsó István: Az együttműködési megállapodásban, amit a Halasvíz küldött, több helyen is egyértelműsítve van, hogy milyen jellegű struktúra szervezetben működjön a dolog. Az üzemeltetési szerződés alapján a Halasvíz Kft.-vel való együttműködést valósítja meg, tehát nem csak az ivóvízminőség javító program, hanem itt van a 9.1 pontban, üzemeltetői szerződés alapján. Tehát gyakorlatilag ezeket én végignéztem, és nem csak egy helyen hivatkozik arra, hogy működtetni is kell. Addig, míg van egy fenntarthatósági idő.

Farkas István: Úgy van!

Kucsó István: Ugyanazon a helyen olvastam: fenntartja, üzemelteti. A támogatási szerződés 3. 4 pontja: más szolgáltató megbízása módosításnak, felmondásnak minősül. A 3.3-as pont: tagsági viszony kártérítés és kártalanítási kötelezettségekről nem mondható fel, nem szüntethető meg. Ez mind benne van az anyagban. Azt gondolom, hogy nagyon fontos lenne, hogy ez megvalósuljon. Csak egy kis érdekesség a történehez, hogy 2-3 évvel ezelőtt Belágyi Polgármester Úr kezdeményezett egy ilyen polgármesteri engedetlenségi mozgalmat, pont ennek kapcsán, hogy lehetetlenség elé állították az Önkormányzatokat ezekkel az új paraméterekkel, amelyeket teljesíteni kell, és akkor jött Tompán is ez a pánik, hogy na most akkor most zacskós víz, vagy mi lesz? És akkor hála istennek jött ez a KEOP-os pályázat, ami talán megoldást jelentett a problémánkra és én kívánom, hogy úgy legyen!

Farkas István: Két választ adnék erre, és a végével kezdem: nincs hála istennek, mert az jött vissza az EU-ból, hogy miután nem teljesítettük a kért határidőt, 2009. december 26-ig a technológia kiépítését, ezért zacskós víz kötelező azokon a településeken, ahol nincsen EU-s vízminőség. Ezt hozta most ki az EU, megint elővették, mert ez ellen volt a Belágyi Úrnak az engedetlenségi mozgalma, elővették megint, most a Magyar Víziközmű Szövetség próbálkozik abba az irányba elmozdulni, hogy bebizonyítsák, hogy ez sokkal nagyobb mellényúlása az egésznek, mert ugye előállítani ezt a vizet nagyon nagy költséges. Költségesebb, mint amikor ki fog épülni majd a rendszer, mert ugye akkor nagy tisztaságban kell előállítani, a célzott személyhez el kell vinni, legalábbis ha nem is a lakásba, de a lakás közelébe el kell juttatni ezt a zacskós, vagy palackos vizet, illetve akkor egy csomó olyan csomagolóanyag keletkezik, ami szennyezi a környezetet. Ezzel nagyon nagy teher lesz az EU-ban, és akkor ezt próbálják most megtámadni. De miért kerültünk ebbe a helyzetbe? 2009. december 26-ig kellett volna megcsinálni ezt az egész projektet, mindent egybevetve, nem sikerült. 2009. szeptember tájékán az akkori vízzel foglalkozó minisztérium valamelyik előadója írt egy levelet az EU-nak, hogy nem tudjuk teljesíteni a határidőt és kérünk egy határidő módosítást, 3 évre meghosszabbítva, aláírás: egy osztályvezető. Az EU ezen elég erőteljesen megsértődött. Mi az, hogy egy osztályvezető, meg az előadó levelezget velük, mikor van egy miniszter, meg egy miniszterelnök is? És hát erre nem válaszoltak. Amikor érezték, hogy már szorul a hurok a nyakukon, akkor decemberben újra az EU-hoz fordultak. Az EU azt mondta, hogy rendben van, akkor kérek ilyen, meg ilyen hiánypótlást. Ezt áprilisban benyújtotta a Magyar Kormány, 2010. áprilisában, és várták a fejleményeket. Fejlemények nem történtek, azonban történt egy kormányváltás, ismert a kormánynak a viselkedése, mondtak egy olyat, hogy akkor most zacskós víz. És akkor most itt tartunk a zacskós víznél és most ez ellen ágálunk. Most hiába büntetik a Kormányt, ezt a fogyasztó fogja megfizetni. A másik: ugye visszatérve az egészre, az ivóvízminőség javító program, az így is, úgy is meg fog valósulni, valamilyen módon. Nem szabad hagyni, hogy ez a fajta megoldás elvesszen, mert itt teljes, 100 %-os támogatottságot van, mert ugye 75 % körüli támogatottságot kap magától a KEOP-tól, és a fennmaradó részt pedig az önerő alapból fogja megkapni minden egyes most nyert Önkormányzat. Ha ebből kilépnek, akkor az a 25 % biztosan elúszik, a másik meg, miután nem indul újra a rendszer, nem pályázható. Az az igazság, ez a téma olyan szerteágazó, és olyan sok tekintetben érinti a jogszabályokat, és mindenfajta intézkedést ezáltal, hogy nem csodálom, hogy sokan nem értik, és hogy a képviselők közül sem sokan értik, mert nem voltak benne, nincsenek benne, és ezért nem is lehet Önöket hibáztatni ezzel. Maguknak is meglepő, hogy sokszor annyi jogszabály keletkezik, hogy egyik a másiknak, ha nem is mond ellen, de azért felülírja a másikat. Itt van például Tompa esetében a folyékony hulladék elhelyezés, a szippantott szennyvíz. Ugye annak idején még a Polgármester Asszony idejében, volt arra törekvésünk, hogy ne kötelezzék a települést addig arra, hogy szüntesse meg, zárja be a folyékony hulladék leürítójét, amíg nem épül ki a szennyvíztisztító telep.

Ugyanis megszüntettük a leürítőt, de telephely nincsen. Hova viszik a szennyvizet? Mi történik vele? De nem csak Tompán, az egész országban ilyen volt, ahol nem volt szennyvíz leürítő telep. Vagy akkor szüneteltessék addig ezt a jogszabályt, míg nem épül ki a telep. Én az Országos Főfelügyelőségen voltam, és azt mondták, hogy ez jogszabály, őket ez nem érdekli, ezt be kell tartani. Akkor elmentünk és megkérdeztem Szilágyi Tamást, az akkori hulladékos osztályvezetőt, hogy mit tudunk tenni? Azt mondta: tudod mit? A polgármester, a polgármester ellenzéke földjére vigyétek a szennyvizet, meg az erdőbe. A többi engem nem érdekel, csak legyen belőle feljelentés. Ők is tudják, hogy nem lehet mást csinálni, mert ezt be kell tartatni, és büntetni, ha ez felmerül. A Homoki Polgármester Úr jelezte, hogy baj van, és ugye őt azt hiszem meg is találta a hatóság, az ÁNTSZ, meg a környezetvédők, és akkor én próbáltam neki segíteni ebben a kérdésben. Azt mondtam, hogy rendben van, csináljunk egy reaktiválást a meglévő telephelyen. Tegyük szabályossá az egész folyamatot, kérjük azt, hogy miután most nincs lehetőség arra a településnek, hogy máshová ürítsen, oda ürítsük ki. Miért oda? Azt már ismerjük, ismerjük a környezetszennyezését, van körülötte kiépítve három figyelőkút, láthatjuk azt, hogy történik-e továbbra is szennyezés, és ha mégis történne, akkor még azt is kérheti a környezetvédelem, hogy akkor azt kármentesítésre szüntessék majd meg, amikor majd bezárnak véglegesen. Azt mondták, egy jogszabályra hivatkoztak. A jogszabályra azt mondták, hogy csak akkor, ha a figyelő kutakban 6 éves vizsgálati eredménykort tudnak bemutatni. De hát előtte egy évvel készült a figyelőkút! Szóval, a hatóság ellen ezek miatt nem tudunk mit tenni. A hatóság így is, úgy is megtalálja az embert, ha akarja, és ez mindig költségnövelő tényező. Köszönöm szépen!

Kucsó István: Mi is köszönjük!

Gubics Lajos: Mi is köszönjük a részletes tájékoztatást!

Farkas István: Én regényt tudok mesélni erről a szakmáról! Köszönöm, hogy meghallgattak!

Véh László: Köszönjük szépen mindenkinek!